ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយ 1

...នៃ—នៃសៀវភៅហេព្រើរ។ បន្ទាប់មក យើងចូលទៅក្នុងបព្វជិតភាពរបស់ម៉ិលគីស្សាដែក នៅជំពូកទី៧។ ហើយយើងចូលទៅ ចាប់ពីបព្វជិតភាពម៉ិលគីស្សាដែក ទៅកាន់ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃដង្វាយធួន និងការញែកចេញ បែងចែកដង្វាយធួន។ បន្ទាប់មកចូលទៅក្នុងជំពូកសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យនោះ ជំពូកទី១១ និងជំពូកទី១២ "ទុកចោលរាល់បន្ទុក។" ហើយជំពូកទី១៣ "ផ្ទះដ៏អស់កល្បនោះ មិនត្រូវបានសាងសង់ដោយដៃមនុស្សឡើយ មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេដែលបានបង្កើតផ្ទះដ៏អស្ចារ្យនេះ។" អស្ចារ្យណាស់ណ៎!

2 ខ្ញុំរីករាយដែលបានឃើញប្អូនស្រីរបស់យើងត្រឡប់មកទីនោះវិញ ដែលទើបតែចូលក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំ។ ខ្ញុំឃើញនាងនិងប្តីរបស់នាង។ កាលពីម្សិលមិញ ពួកយើងនៅលើផ្លូវរបស់យើង ឆ្លងកាត់កន្លែងនោះ... ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំដឹងរាល់ស្នាមប្រេះនិងជ្រុងតូច ដោយធ្វើជាឆ្នាំហ្គេមនៅទីនេះក្នុងរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា និងល្បាតជាច្រើនឆ្នាំ។ ខ្ញុំបានស្គាល់គ្រប់កន្លែង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចវង្វេងកាលពីម្សិលមិញនៅទីនោះជាកន្លែងដែលពួកគេនៅ លើរង្វង់មូល ផ្លូវថ្មី។

3 ហើយស្ត្រីនោះមានជំងឺមហារីកសួត ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រាកដជាព្យាបាលស្ត្រីនោះជាមិនខាន។ យើងបានយក...អូ ហើយតើវាមកដោយរបៀបណា យើងបានអង្គុយនៅទីនោះ។ បងប្រុសរ៉ូប៊ីសុនគាត់ប្រហែលជានៅ ក្នុងថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំឃើញប្រពន្ធរបស់គាត់ និងបងប្រុសវូដ ដែលចូលរួម។ ហើយយើងបានឡើងទៅទីនោះក្នុងឡានចាស់មួយ បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុននិងខ្ញុំ និងបងប្រុសវូដ។ ហើយយើងបានយកឡាននេះ ឡើងទៅលើ កំពូលភ្នំនោះ។ ហើយនៅទីនោះ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញជំងឺមហារីកយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងឈរហើយមើលវាចាកចេញពីស្ត្រីនោះនៅទីនោះ។ ដោយភ្នែករបស់យើងផ្ទាល់ យើងឈរមើលវាចាកចេញស្ត្រីនោះ។ ហើយនាងបានហៅទៅភរិយារបស់បងប្រុសវូដ ហើយកំពុងប្រាប់ខ្ញុំថា នាងកំពុងស្តោះអ្វីខ្មៅៗនោះ។ ហើយនាងនៅព្រឹកនេះ ដោយអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារវិញ នាងនិងស្វាមីជាទីស្រឡាញ់របស់នាង មានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ?

4 ហើយខ្ញុំមិនបានដឹងថា...នៅទីនេះ ជាធម្មតា ចំពោះមនុស្សដែលនៅជុំវិញ ការមើលឃើញនិមិត្តដ៏កម្រកើតឡើងនៅទីនេះ។ នេះជាផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយ ខ្ញុំមានន័យថា នៅក្នុងព្រះវិហារ។

5 ថ្ងៃអាទិត្យ មួយសប្តាហ៍ យើង...តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះឃើញបុរសនៅលើកៅអីរុញ? ពិការភ្នែក ពិការដៃជើង គ្មានតុល្យភាព និងសរសៃប្រសាទផ្លូវចិត្តបានបាត់បង់ ហើយម៉ាយ៉ូសបានបោះបង់ចោលគាត់។ ហើយ—ហើយមិត្តកាតូលិកដែលជាពេទ្យរបស់ខ្ញុំបានបញ្ជូនគាត់មកទីនេះ។ ហើយមុននឹងមកដល់កម្មវិធី ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានការនិមិត្តមួយអំពីបុរសនោះ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ ហើយនៅទីនោះ បុរសនោះបានជាសះស្បើយ ដោយសារនេះគឺជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ ឃើញទេ? រួចក្រោកឡើង ដើរចេញ យកកៅអីរុញរបស់គាត់ អ្នកអាចឃើញដូចខ្ញុំឃើញដែរ។ ហើយដើរចេញពីអគាររុញកៅអីរបស់គាត់ ជាធម្មតា។ ហើយតុល្យភាពសរសៃប្រសាទ...អ្នកដឹងទេ អ្នកមិនអាចទប់ខ្លួនអ្នកបានទេ ឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាច។ ហើយអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំបានអង្គុយ។

6 ហើយកាលពីម្សិលមិញនៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ ស្ត្រីនោះបានសុបិនឃើញខ្ញុំចូលមក គ្រាន់តែម៉ោងពីរ ហើយនាងត្រូវប្រកាសថា "មានជំងឺមហារីក" ហើយបន្ទាប់មក "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ 'នាងបានជាសះស្បើយ។'" ហើយ—ហើយនាងបានភ្ញាក់ពីដំណេក ហើយវាពិតជាម៉ោងពីរ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមក នៅទីនោះ—សុបិនដែលនាងមាន ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានការបកស្រាយ។ ហើយនាងបានជាសះស្បើយនៅនឹងកន្លែង ត្រង់កន្លែងដែលយើងកំពុងមើល។ អស្ចារ្យណាស់!

7 មិនអាចចាំពីឈ្មោះរបស់នាងបានទេ។ តើវាគឺជាអ្វី? បងស្រីឈ្មោះអី? វ៉ លតុន បងស្រី វ៉លតុន អង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ។ តើអ្នកនឹងក្រោកឈរបានទេបងស្រី វ៉លតុន? ចង់សួរអ្នកថាមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា? [បងស្រី វ៉លតុន និយាយថា "វាជាការអស្ចារ្យណាស់។"—អេដ។] អាម៉ែន។ នោះជាការល្អ ល្អនិងអស្ចារ្យ។ ទ្រង់ល្អណាស់ ទ្រង់ប្រទានពរដល់យើងតាមរបៀបនោះ។ ដូច្នេះ យើងកំពុងរំពឹងទុកយ៉ាងច្រើនលើសលប់ពីខ្នាតធំរបស់ព្រះ។

8 គ្រូពេទ្យម្នាក់បានបែរខ្នងដាក់នាង។ គាត់បានប្រាប់នាងថា "នាងដកដង្ហើមចេញតែម្ខាង។" តើវាជាអ្វី មហារីកបានរីកធំឡើង ហើយកាត់ដង្ហើមចេញពីផ្នែកម្ខាងនៃសួត មែនហើយ។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញមហារីកតាមរយៈការថតកាំរស្មីអ៊ិចទេ ព្រោះមហារីកគឺជាកោសិកា ហើយវាខ្លួនឯង—វាជាជីវិត។ ហើយអ្នក—អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែ—អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែរកមើលមហារីកដោយកាំរស្មីអ៊ិច។ អ្នកមិនឃើញវាទេ។

9 ហើយប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ពិតជា...យើងឈរនៅទីនោះ ហើយមើលវាដោយភ្នែករបស់យើងផ្ទាល់។ មើលវាផ្លាស់ទី ហើយឃើញវាចាកចេញដោយភ្នែករបស់យើងផ្ទាល់។ ដូច្នេះ យើងមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះរឿងនោះ។

10 ហើយឥឡូវនេះ សូមអធិស្ឋានឥឡូវនេះសម្រាប់ពួកយើង សប្តាហ៍នេះ ខណៈពេលដែលយើងទៅ។ ហើយបងប្រុសនេវីលប្រហែលជានឹងជំនួសកន្លែងពេលដែលខ្ញុំចាកចេញ សម្រាប់ការថ្វាយបង្គំនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ កុំខកខានវាឥឡូវនេះនៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់ដ៏អស្ចារ្យនៃសៀវភៅវិវរណៈនេះ។

11 ខ្ញុំដឹងថាការអធិស្ឋានជាច្រើនត្រូវបានផ្តល់ជូន ហើយយើង—យើងដឹងថាព្រះទ្រង់ស្តាប់ការអធិស្ឋាន។ ប៉ុន្តែយើងនៅព្រឹកនេះ យើងចង់ថ្វាយការអធិស្ឋានបន្តិចមុនពេលអានគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ បុគ្គលណាដែលមានលទ្ធភាព អាចអានសៀវភៅតាម*នេះ* ឬអាចបើកវាតាម*នេះ*។ ប៉ុន្តែវាត្រូវការព្រះតែមួយអង្គគត់ដើម្បីបើកការយល់ដឹង ត្បិតទ្រង់តែមួយគត់ដែលអាចធ្វើវាបាន។

ដូច្នេះ សូមឲ្យយើងអោនក្បាលបន្តិច។

12 ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងមកដោយរាបទាបបំផុតឥឡូវនេះ ដើម្បីថ្វាយខ្លួនយើងក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គនឹងមានព្រះបន្ទូលតាមរយៈយើង។ សម្អាតបបូរមាត់ដែលនិយាយនិងត្រចៀកដែលឮ ដើម្បីឱ្យព្រះបន្ទូលអាចត្រូវបាននិយាយដោយព្រះ ហើយបានឮដោយព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្ស។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ សូមទ្រង់យកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រទានដល់យើងតាមការត្រូវការ ដ្បិតយើងទូលសូមក្នុងព្រះនាមទ្រង់ និងសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

13 ឥឡូវ ការអានព្រឹកនេះ យើងកំពុងសិក្សា។ យើងមិន—មិនមែនអធិប្បាយទេ គ្រាន់តែសិក្សាសៀវភៅហេព្រើរនេះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់កំពុងរីករាយជាមួយវា? អូ យើងកំពុងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ! ហើយឥឡូវនេះគ្រាន់តែសិក្សាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ពីបទគម្ពីរមួយទៅបទគម្ពីរមួយ។ វាត្រូវតែ...ព្រះគម្ពីរទាំងមូលភ្ជាប់ជាមួយគ្នា។ មិនមែនព្រះបន្ទូលមួយចេញពីកន្លែងរបស់វាទេ ប្រសិនបើវាត្រូវបានដាក់រួមគ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

14 ឥឡូវនេះ មនុស្សម្នាក់បាននិយាយថា "ព្រះគម្ពីរប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង។" ខ្ញុំចង់ឃើញវា។ ខ្ញុំបានសួរថា ម្ភៃប្រាំឆ្នាំហើយសម្រាប់រឿងនោះ ហើយមិនមាននរណាម្នាក់បង្ហាញវានៅឡើយទេ។ ព្រះគម្ពីរមិនផ្ទុយពីគ្នាទេ។ បើវាមែន វាមិនមែនជាគម្ពីរទេ។ ព្រះយេហូវ៉ា ដ៏អស្ចារ្យ និងគ្មានកំណត់មិនអាចប្រឆាំងនឹងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានទេ ដូច្នេះមិនមានការផ្ទុយគ្នាក្នុងបទគម្ពីរទេ។ វាគ្រាន់តែជាការយល់ច្រលំរបស់មនុស្ស។

15 ឥឡូវនេះសម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្របន្តិច រហូតដល់យើងត្រឡប់ទៅវិញ។ ឥឡូវនេះ សៀវភៅហេព្រើរត្រូវបានសរសេរដោយសាវកប៉ុល ទៅកាន់ជនជាតិហេព្រើរ។ គាត់បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅកាន់ពួកអេភេសូរ នោះគឺជាប្រជាជននៅក្រុងអេភេសូរ ដែលជាព្រះវិហារគ្រិស្ទាន មួយទៅជនជាតិរ៉ូមនៅរ៉ូម និងមួយទៅកាឡាទី និងមួយទៅជនជាតិហេព្រើរ។

16 ឥឡូវនេះ យើងកត់សំគាល់ថា ប៉ុល ជាគ្រូបង្រៀនព្រះគម្ពីរ ដើម្បីតាំងពីដំបូង។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងបានរៀន។ ដែលគាត់បានតាំងនៅក្រោមគ្រូដ៏អស្ចារ្យ ដែលជាអ្នកដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុងសម័យរបស់គាត់គឺ កាម៉ាលាល។ ហើយគាត់បានយល់ច្បាស់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ គាត់ដឹងច្បាស់។ ប៉ុន្តែបានក្លាយជាអ្នកបៀតបៀនផ្លូវដែលជាមាគ៌ារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារតែគាត់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក្រោមគ្រូ។ ប៉ុន្តែគ្រូបង្រៀនជាធម្មតាខាងសាច់ឈាម...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិននិយាយអ្វីខុស។

17 ប៉ុន្តែជាធម្មតា ប្រសិនបើមនុស្សមានត្រឹមតែការបង្រៀន និងរបៀបនៃសាលារៀន វាជាធម្មតាបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស។ ឃើញទេ វាមិនត្រូវបានបើកសម្តែងទេ ព្រោះវាក្លាយជាគោលលទ្ធិនៃសាលា។ យើងមានវានៅថ្ងៃនេះ។ ប្រសបើ

ធើរៀន លូធើរាន ពេនទីកុស្ថ សាលាទាំងអស់នេះមានទ្រឹស្តីរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេគ្រាន់តែបំប្លែងបទគម្ពីរទៅក្នុងរឿងនេះ។

18 ហើយវាគឺដូចគ្នានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ប៉ុន្តែ ប៉ុលបានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀនយ៉ាងល្អ ហើយបានស្គាល់បទគម្ពីរតាមរយៈព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញបទគម្ពីរ ទោះជាអ្នកស្គាល់ពួកគេច្បាស់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណមិនប្រោសពួកគេឲ្យរស់ឡើងវិញ នោះសំបុត្រស្លាប់។ ព្រះវិញ្ញាណប្រទានជីវិត។ ឃើញទេ វាត្រូវតែត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ ឬធ្វើឱ្យមានជីវិតឡើងវិញ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ។ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណមិនរស់នៅតាមព្រះបន្ទូល ហើយធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិតសម្រាប់អ្នក នោះសំបុត្រនោះគ្រាន់តែជាបញ្ញាប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងមានគ្រិស្ទានច្រើនណាស់សព្វថ្ងៃនេះ ឬហៅថាគ្រីស្ទាន គឺជាគំនិតបញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

19 បន្ទាប់មកយើងបានចុះ "មែនហើយ គាត់ត្រូវតែមានអារម្មណ៍អ្វីមួយ ហើយអ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីមួយ។" ហើយ អូ យើងនឹងចូលទៅក្នុងរឿងទាំងអស់នោះ បន្ទាប់ពីពេលនោះ។ ម្នាក់ត្រូវស្រែក។ ពួកមេតូឌីស្ទធ្លាប់ត្រូវស្រែក' មុនពេលពួកគេមានវា។ ពួក ពេនទីកុស្ថត្រូវតែនិយាយជាមួយនឹងភាសាដទៃ មុនពេលពួកគេមានវា។ ហើយ អូ ពួកគេខ្លះ ញាប់ញ័រ ធ្លាប់តែញាប់ញ័រ។ បាទ។ ពួកចាស់ៗ...ពួកគេដើរចុះឡើង បុរសនៅម្ខាង ស្ត្រីនៅម្ខាងទៀត។ ឃើញទេ? ញាប់ញ័រ។ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយអង្រួនពួកគេ។ "ពួកគេមានវា។" ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែជារឿងអស្ចារ្យប៉ុណ្ណោះ។ វាគ្មានអ្វីដែលជាការពិត។

20 ព្រះរស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយការស្តាប់ ហើយជាការស្តាប់ព្រះបន្ទូល។" "អ្នកបានសង្គ្រោះដោយសារជំនឿ ដោយសារព្រះគុណ។" មិនមែនដោយសារអ្វីឡើយ ទោះបីជាអ្នកញ័រ ឬនិយាយដោយភាសាដទៃ ឬក៏មានអ្វីកើតឡើង។ វាមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងវាទាល់តែសោះ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកណាដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលខ្ញុំ ហើយជឿ" ត្រូវបានទទួលការប្រោសដល់គាត់ "មានជីវិតអស់កល្ប។" នៅទីនោះ។ មិនសំខាន់ថាអ្នកធ្វើរឿងតូចតាចអ្វីទេ។

21 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនប្រឆាំងនឹងការអង្រួនឬនិយាយដោយភាសាដទៃ ឬអង្រួននោះទេ អូ ស—សម្រែកនោះ។ ត្រូវហើយ។ វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែនោះគ្រាន់តែជាគុណលក្ខណៈប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំអាចឲ្យអ្នកផ្លែប៉ោមមួយផ្លែចេញពីដើម ហើយអ្នកនៅតែមិនមានដើមឈើនោះទេ។ ឃើញទេ? អ្នក...វាជាគុណលក្ខណៈ។

22 កុហក លួច ផឹក ជក់បារី លេងល្បែង ផិតក្បត់ នោះមិនមែនជាអំពើបាប នោះជាលក្ខណៈនៃការមិនជឿ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នក—អ្នក... អ្នកធ្វើដូច្នេះ ដោយសារអ្នកជាមនុស្សមានបាប។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែដំបូងអ្នកគឺជាមនុស្សមានបាប។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើបានដោយសារតែអ្នកមិនជឿ។ ហើយបើអ្នកជឿ នោះអ្នកមិនធ្វើដូច្នោះទេ។ ហើយអ្នកមានសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ស្លូតបូត។ នោះជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ?

23 ដូច្នេះ យើងទទួលបានរបស់តិចតួច អារម្មណ៍តិចតួច គឺដោយសារតែបុរសនោះបានចេញពីផ្លូវចាស់ ផ្លូវដែលបានវាយដំនៃព្រះបន្ទូល។ វាជាព្រះបន្ទូល។ "ជំនឿកើតឡើងដោយការស្តាប់ឮ។"

24 ដូច្នេះនៅពេលដែលប៉ុល...ព្រះបានជ្រើសរើសប៉ុល។ មនុស្សបានជ្រើសរើសម៉ាត់ធាស។ នៅពេលដែលគាត់...គេចាប់ឆ្នោត ប៉ុន្តែគាត់មិនដែលធ្វើអ្វីសោះ។ នោះបង្ហាញពីអំណាចដែលក្រុមជំនុំមាននៅពេលនោះ ដើម្បីធ្វើការជ្រើសរើស ដើម្បីជ្រើសរើសឌីកុនរបស់ពួកគេ ហើយបញ្ជូនគ្រូអធិប្បាយរបស់ពួកគេទៅកាន់កន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ នោះជាសាច់ឈាម សុតសាត។

25 សូមឲ្យមនុស្សទៅកន្លែងដែលព្រះដឹកនាំគាត់ទៅ។ ខ្ញុំចូលចិត្តបែបនោះ។ ប្រសិនបើមនុស្សនៅក្នុងសន្និបាតគ្រាន់តែនិយាយថា "មែនហើយ នេះគឺជាព្រះវិហារដ៏ល្អមួយ។ បងប្រុសនេះបានសាងសង់ព្រះវិហារដ៏ស្រស់ស្អាត។ ហើយយើងមានសត្វចិញ្ចឹមតូចមួយ។" ពួកគេនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅព្រះវិហារនេះ។ គេមិនដឹងថាគេសម្លាប់ខ្លួនឯងទេ។ ឃើញទេ? កន្លែងទី១ ប្រសិនបើបុរសនោះចូលទៅទីនោះ គាត់មិនអាចបំពេញកន្លែងរបស់បុរសនោះបានទេ។ បន្ទាប់មកពួកគេគ្រាន់តែធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំចុះខ្សោយ ដើម្បីព្យាយាមបង្ហាញការពេញចិត្តចំពោះសត្វចិញ្ចឹមមួយចំនួន។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។

26 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿជាក់លើអាជ្ញាធរកំពូលនៃសភាមូលដ្ឋាន។ បាទ។ សូមឲ្យក្រុមជំនុំនីមួយៗជារបស់ខ្លួន ជ្រើសរើសគ្រូគង្វាល ឱកុនរបស់ខ្លួន មិនថាជាអ្វីក៏ដោយ។ ហើយតាមរបៀបនោះ បុរសដែលនៅទីនោះមិនមានប៊ីស្សពលើគាត់ទេ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចង់និយាយអ្វីមួយទៅកាន់ក្រុមជំនុំនោះ ពួកគេមិនចាំបាច់សួរនរណាម្នាក់អំពីថាតើពួកគេអាចធ្វើវា*នេះ*បានទេ ឬធ្វើវា*នោះ*បានទេ។ វាគឺជាបុគ្គលដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមបង្ហាញខ្ញុំតាមរយៈព្រះគម្ពីរ តើអ្វីដែលធំជាងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ជាងអ្នកចាស់ទុំក្នុងតំបន់ទៅព្រះវិហារក្នុងតំបន់? នោះជាការត្រឹមត្រូវ បាទ មែនហើយ អធិបតេយ្យភាពនៃក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ ព្រះវិហារនីមួយៗនៅក្នុងខ្លួនវាផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះ ភាពជាបងប្អូន វាអស្ចារ្យណាស់។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់គួរតែនៅក្នុងភាពជាបងប្អូនដូចនោះជាមួយគ្នា។ ប៉ុន្តែអធិបតេយ្យភាពនៃក្រុមជំនុំក្នុងស្រុក!

27 សូមកត់សម្គាល់សាវកប៉ុល ជាគ្រូដ៏ឆ្នើមម្នាក់ ដែលបានបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អ នៅតាមផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស នៅថ្ងៃមួយ ដើម្បីចាប់ខ្លួនមនុស្ស ដែលនៅតាមផ្លូវថ្មីនេះ។ ឥឡូវនេះ គាត់មានភាពស្មោះត្រង់។ ព្រះមិនជំនុំជំរះអ្នកដោយភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកទេ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញមនុស្សស្មោះជាងសាសន៍ដទៃទេ។ ពួកគេជាច្រើនថែមទាំងសម្លាប់កូនខ្លួនឯងដោយឥតប្រយោជន៍—សម្រាប់ការបូជាដល់រូបព្រះ។ វាមិនមែនជាភាពស្មោះត្រង់ទេ។ បុរសម្នាក់អាចលេបអាស៊ីត កាបូលីក ដោយស្មោះ ដោយគិតថាគាត់កំពុងលេបអ្វីផ្សេងទៀត។ ភាពស្មោះត្រង់មិនជួយសង្គ្រោះអ្នកទេ។ "មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅត្រឹមត្រូវល្អដល់មនុស្ស ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់នៃផ្លូវនោះគឺជាសេចក្តីស្លាប់។"

ប៉ុលមានចិត្តស្មោះត្រង់ពេលគាត់ធ្វើសាក្សី ដោយមានអំណាចផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីគប់ស្នេផាន។ ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំចូលចិត្តការសុំទោសរបស់ប៉ុល គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនសមនឹងហៅថាសិស្សឬហៅថាសាវ័កទេ ពីព្រោះខ្ញុំបានបៀតបៀនក្រុមជំនុំរហូតដល់ស្លាប់។" ដោយចេតនា!

28 ហើយនៅលើផ្លូវចុះក្រោម គាត់បានជួបបទពិសោធន៍មួយ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកក្នុងបង្គោលភ្លើងដ៏ធំ ហើយវាធ្វើឲ្យគាត់ងងឹតភ្នែក។ ឥឡូវនេះ យើងបានឆ្លងកាត់នោះ បង្គោលភ្លើងគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយទ្រង់ជាបង្គោលភ្លើងដូចគ្នាដែលនាំរាស្ត្រទ្រង់ឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះ ហើយព្រះជា

ព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ "ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយនឹងទ្រង់" បង្ហាញពីអ្វីដែលជាទ្រង់។

29 នៅក្នុងព្រះគម្ពីរត្រឡប់ក្រោយនៅទីនេះ នៅក្នុងខមុនដែលយើងបានកំពុងអានថា "ទ្រង់បានតាំងខ្លួនទាបជាងទេវតា។ យកតាមទម្រង់មិនមែនទេវតាទេ តែយកតាមទម្រង់សាច់ឈាម។" ពួកទេវតាមិនបានធ្លាក់ចុះទេ ពួកគេមិនត្រូវការការប្រោសលោះទេ។ សាច់ឈាមបានធ្លាក់ចុះ មនុស្សជាតិ ហើយពួកគេត្រូវការការប្រោសលោះ។ ដូច្នេះ ក្នុងច្បាប់ចាស់ បុរសម្នាក់ ត្រូវការ—អ្នកប្រោសលោះជាដំបូងគាត់ត្រូវតែជាមនុស្ស សៀវភៅនាងរស់ដ៏អស្ចារ្យ យើងបានឆ្លងកាត់នៅទីនេះ មួយរយៈមុន។ ហើយរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវបានបង្កើតមកជាមួយយើង ដោយក្លាយជាយើងម្នាក់ក្នុងគោលបំណងដើម្បីប្រោសលោះយើង និងប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទ្រង់ត្រូវតែក្លាយជាយើង ដើម្បីតាមរយៈព្រះគុណយើងអាចក្លាយជាដូចទ្រង់។

30 ហើយយើងរកឃើញបង្គោលភ្លើងបានដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្កើតជាសាច់ឈាមនៅលើផែនដីនេះ យើងឮទ្រង់មានបន្ទូលនៅថ្ងៃមួយ ហើយទ្រង់បានអះអាងថាទ្រង់គឺជាបង្គោលភ្លើង។ ពួកគេថា "អ្នកនិយាយថាអ្នកធំជាងអ័ប្រាហាំជាឰយុកោរបស់យើង?"

31 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលមានអ័ប្រាហាំ គឺមានខ្ញុំ។" តើខ្ញុំនោះជានរណា? បង្គោលភ្លើងក្នុងគុម្ពោតដែលឆេះសន្ធោសន្ធៅ ជាការចងចាំជារៀងរហូតគ្រប់ជំនាន់ មិនត្រឹមតែជំនាន់នោះទេ ប៉ុន្តែជំនាន់នេះ បង្គោលភ្លើងដដែល។ ហើយយើងមានអំណរគុណនៅព្រឹកនេះ ដែលយើងថែមទាំងមានរូបភាពរបស់វា ដែលទ្រង់មិនបានផ្លាស់ប្តូរ។ ទ្រង់ជាអមតៈ ដ៏អស់កល្ប ជាព្រះពរ។ ទ្រង់ធ្វើដូចគ្នាឥឡូវនេះដូចដែលទ្រង់បានធ្វើកាលនោះ ហើយវាធ្វើឲ្យយើងមានអារម្មណ៍រីករាយយ៉ាងណា!

32 ប៉ុន្តែមុនពេលដែលប៉ុលនឹងទទួលយកបទពិសោធន៍នេះ...ដោយដឹងថាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ជាបង្គោលភ្លើង ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ...មែនហើយ ទ្រង់គឺជាទេវតានៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ។ ម៉ូសេបានគិតល្អជាងនេះ ថាជ្រើសរើសទទួលរងទុក្ខវេទនាជាមួយរាស្ត្រនៃព្រះគ្រីស្ទល្អជាង ហើយត្រូវបាន

ដឹកនាំដោយព្រះគ្រីស្ទ ជាងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នៃស្រុកអេស៊ីប។ គាត់ដើរតាម ព្រះគ្រីស្ទ ដែលស្ថិតក្នុងទម្រង់ជាបង្គោលភ្លើង។

33 បន្ទាប់មក ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះជាម្ចាស់" នៅពេលដែល ទ្រង់គង់នៅលើផែនដី "ខ្ញុំត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ។" បន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គត ការ បញ្ចុះសព ការរស់ឡើងវិញ ការលើកតម្កើងព្រះសពនៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ មហាក្សត្រ ដើម្បីធ្វើពិធីអង្វករ ប៉ុលបានឃើញទ្រង់ជាបង្គោលភ្លើង ជាថ្មីម្តងទៀត ពន្លឺដែលបំភ្លឺភ្នែករបស់គាត់ ស្ទើរតែ ធ្វើឱ្យគាត់ពិការភ្នែក។

34 ពេត្រុសបានឃើញទ្រង់ចូលមកក្នុងគុកជាពន្លឺ ហើយបើកទ្វារនៅចំពោះមុខ គាត់ ពេលគាត់ចេញទៅ។ យើងរកឃើញថា ទ្រង់គឺជាអាល់ហ្វានិងអូមេហ្គា ជាដើម និងជាចុងក្រោយបង្អស់។

35 ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង សព្វថ្ងៃនេះ ដោយធ្វើកិច្ចការដូចគ្នា ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ ធ្វើឱ្យយើងមើលឃើញអង្គទ្រង់វិញ ដោយបង្ហាញវា ដល់ពិភពវិទ្យាសាស្ត្រ។

36 អូ នៅក្នុងម៉ោងដ៏ខ្មៅងងឹត និងភាពរឹកររនៅលើផែនដីនេះ យើងគួរតែជា មនុស្សដែលមានសុភមង្គលបំផុតនៅលើផែនដីទាំងមូល ដើម្បីរីករាយ ស្គាល់ វា។ គ្រប់ពេលវេលា នៅពេលដែលមនុស្សមានឯកសារនិងគ្រប់ប្រភេទនៃរឿងនិង វត្ថុនៅក្នុងផែនដី។ ហើយថ្ងៃនេះ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងដោយភស្តុតាងដែលអាចមើលឃើញរបស់ទ្រង់ បង្ហាញយើងថា ទ្រង់នៅទីនេះ ជាមួយយើង ធ្វើការ ផ្លាស់ទី គង់នៅ រស់នៅ ធ្វើដូចដែលទ្រង់តែងតែធ្វើ។ តើមនុស្ស មានឯកសិទ្ធិយ៉ាងណា ដែលយើងមាន! យើងគួរតែ…ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ដូច្នេះ នៅក្នុងជំពូកទី២ "យើងគួរតែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវរឿងទាំងនេះ។ ពីព្រោះ តើយើងនឹងគេ ចចេញដោយរបៀបណា បើយើងធ្វេសប្រហែសការសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ?"

37 ឥឡូវនេះ យើងមកស្វែងយល់ មុននឹងប៉ុលទទួលយកបទពិសោធន៍នោះ… ឥឡូវនេះ យើងកំពុងខ្វង។ ឥឡូវនេះ មិនថាអ្នកធ្លាប់មានបទពិសោធន៍បែប ណាទេ ក្រុមជំនុំអើយ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ មិនថាវាល្អប៉ុនណា មើលទៅ ហាក់ដូចជាពិតយ៉ាងណា ត្រូវតែសាកល្បងដោយព្រះគម្ពីរជាមុនសិន។ តែងតែ នៅលើព្រះបន្ទូល! កុំទុកវាចោល សម្រាប់បទពិសោធន៍ណាមួយ។

38 ហើយប៉ុល មុននឹងគាត់ទទួលយកវា គាត់បានចុះទៅក្នុងស្រុកអារ៉ាប់ ហើយនៅទីនោះបីឆ្នាំ សាកល្បងបទពិសោធន៍នេះជាមួយព្រះបន្ទូល។ ហើយពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ គាត់ប្រាកដ។ គ្មានអ្វីអាចធ្វើឲ្យគាត់ខកចិត្តបានឡើយ ត្បិតគាត់រឹងមាំលើព្រះបន្ទូល មិនអាចរើចេញបានឡើយ។ ហើយនេះជាកន្លែងដែលគាត់បានងាកមកឥឡូវនេះ ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកហេព្រើរទាំងនេះ រឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះដែលត្រូវបាននិយាយអំពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជាសិរីល្អយ៉ាងណាណ៎!

39 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃអាទិត្យមុន ឬថ្ងៃពុធមុន បងប្រុស នេវីលនៅទីនេះ ក្នុងជំពូកទី៥ បានឈានដល់កន្លែងខ្ពស់មួយចំនួន។ ព្រោះវាជាជំពូកដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយយើងឃើញគាត់កំពុងនិយាយនៅជំពូកទី៤ គឺថ្ងៃអាទិត្យចុងក្រោយ នៅ*ថ្ងៃសប្ប័ទ* ការរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ។ តើអ្នកប្រាកដទេថា ព្រឹកនេះអ្នកដឹងថាការរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទជាអ្វី? បើអ្នកនិយាយថា "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

40 ថ្ងៃ*សប្ប័ទ*គឺជា "ថ្ងៃសម្រាក" ដែលយើងចូលទៅក្នុង មិនមែននៅពេលថ្ងៃមិនមែនដោយច្បាប់ទេ គឺដោយការចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាថ្ងៃសប្ប័ទរបស់យើង។ ទ្រង់គឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់យើង។ យើងដំណើរការវាទាំងអស់តាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយបានបង្ហាញថាពេលវេលានឹងមកដល់ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលនឹងមកដល់ "ពីមួយជួរទៅមួយជួរ ពីសិក្ខាបទមួយទៅសិក្ខាបទ។" ហើយទ្រង់បានបង្ហាញថា យើងបានចូលក្នុងការសម្រាករបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "ព្រោះហេតុនេះនឹងធ្វើឲ្យការនឿយហត់បានឈប់សម្រាក។"

41 យើងរកឃើញថា "ព្រះបានកំណត់ថ្ងៃមួយនៅក្នុងដាវីឌ គឺប្រហែលជាថ្ងៃទីប្រាំពីរ។" និង "ព្រះបានសម្រាកទីប្រាំពីរ។" ផ្តល់ឱ្យវាទៅ—កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅទីរហោស្ថាន។ "ហើយម្តងទៀត ទ្រង់បានកំណត់មួយថ្ងៃ។" តើថ្ងៃណា? ថ្ងៃជាក់លាក់មួយក្នុងសប្តាហ៍? "ថ្ងៃណាដែលអ្នកឮសំឡេងទ្រង់ ចូរកុំធ្វើចិត្តឲ្យរឹងចចេស។" នោះជាថ្ងៃដែលទ្រង់ចូលមក ដើម្បីប្រទានឲ្យអ្នកនូវសេចក្តីសុខសាន្តដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ជាថ្ងៃឈប់សម្រាក។

42 អ្នកមិនទៅព្រះវិហារនៅថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកជឿនោះទេ។ ពេលអ្នកកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះអ្នកចូលទៅក្នុងការសម្រាកជារៀងរហូត មិនត្រូវរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទទៀតទេ។ អ្នកនៅ*ក្នុង*ថ្ងៃសប្ប័ទជានិរន្តរ៍ ជារៀងរហូត និងអស់

កល្បជានិច្ច។ "ស្នាដៃលោកិយរបស់អ្នកបានបញ្ចប់ហើយ" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ហើយអ្នកបានចូលទៅក្នុងសន្តិភាពដ៏មានពរនេះ។"

43 ជំពូកទាំងប្រាំដំបូងនេះកំពុងដាក់ព្រះយេស៊ូវជាសម្ដេចសង្ឃ។ "ឯព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ តាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ" ជំពូកទី១ខទី១។

44 បន្ទាប់មករហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃជំពូកទី៥ យើងឃើញថាទ្រង់តំណាងជាម៉ិលគីស្សាដែក ដែលគ្មានថ្ងៃចាប់ផ្ដើម គ្មានទីបញ្ចប់នៃជីវិត តែជាសង្ឃជារៀងរហូត។ គិតមើលទៅ។ តើនរណាជាបុរសដ៏អស្ចារ្យនេះ? យើងនឹងទទួលបានវានៅប្រហែលពីរជំពូកទៀត ពេញមួយជីវិតរបស់ទ្រង់ យើងនឹងសិក្សាៈ បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះដែលបានជួបអ័ប្រាហាំ មិនដែលមានឪពុកមិនដែលមានម្ដាយ ទ្រង់មិនមានពេលណាដែលទ្រង់ចាប់កំណើត ឬទ្រង់មិនដែលមានពេលដែលទ្រង់នឹងបញ្ចប់ជីវិតឡើយ។ ហើយទ្រង់បានជួបនឹងអ័ប្រាហាំ ដែលមកពីការសម្លាប់របស់ស្ដេច។

45 សូមកត់សម្គាល់ថាបុគ្គលដ៏អស្ចារ្យនេះ មិនថាទ្រង់ជានរណាទេ គឺនៅមានជីវិត។ ទ្រង់គ្មានទីបញ្ចប់នៃជីវិតទេ។ វាគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលគាត់បានជួប។ យើងនឹងធ្វើការសិក្សាយ៉ាងស៊ីជម្រៅអំពីរឿងនោះក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត។

46 ឥឡូវនេះ យើងចង់ចាប់ផ្ដើមនៅទីនេះក្នុងជំពូកទី៥ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែសម្រាប់ប្រវត្តិចតួចមុនពេលយើងចូលដល់—ទី៦ សម្រាប់វាពិតជាអ្វីដែលអស្ចារ្យ។ មើលឱ្យជិត។ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមអំពីខទី៧ នៃជំពូកនេះ។ ចូរចាប់ផ្ដើមនៅខទី៦។

> *ដូចក្នុងបទ១ទៀត ព្រះក៏មានព្រះបន្ទូលថា ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក។*
>
> *ហើយកាលទ្រង់គង់នៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ នោះទ្រង់... បានពោលពាក្យអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរ ដោយសំឡេងជាខ្លាំង ...ទាំងទឹកភ្នែក ដល់... ព្រះដែលអាចនឹងប្រោសឲ្យទ្រង់រួចពីស្លាប់ ហើយដោយព្រោះទ្រង់កោតខ្លាច បានជាព្រះព្រមទទួលទ្រង់*
>
> *ហើយទោះបើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានរៀន... ស្ដាប់បង្គាប់ ដោយសារការដែលទ្រង់រងទុក្ខលំបាកទាំងប៉ុន្មាននោះដែរ*

47 ឥឡូវនេះ នេះជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅដល់ ខទី៩នេះ។ ស្ដាប់។ ខ្ញុំគិតថា
បងប្រុសនេវីល បាននិយាយចំណុចនេះនៅថ្ងៃពុធ។ ខ្ញុំមិននៅទីនេះទេ។ អញ្ចឹង
សូមស្ដាប់។

រួចកាលទ្រង់បានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ នោះទ្រង់បានត្រឡប់ជាមេបង្កើត នៃសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដល់អស់អ្នកណាដែលស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់

ដោយព្រះបានតាំងងារទ្រង់ជាសំដេចសង្ឃ តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក។

យើងខ្ញុំមានសេចក្ដីជាច្រើននឹងអធិប្បាយពីលោកនោះ...

48 យើងទុកវានៅទីនោះ ពីព្រោះយើងនឹងទៅយកម៉ិលគីស្សាដែក
ក្នុងរយៈពេលពីរបីយប់។

49 ឥឡូវនេះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមលើវា ការសិក្សាធម្មតារបស់យើង។ ខ្ញុំប្រាថ្នា...ខ្ញុំ
នឹងអានរឿងដែលនៅសល់មួយភ្លែត គឺខទី១១។

យើងខ្ញុំមានសេចក្ដីជាច្រើននឹងអធិប្បាយពីលោកនោះ...ដែលពិបាកពន្យល់ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជាព្រងើយនឹងការស្ដាប់។

គួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបាន...ធ្វើជាគ្រូ ដោយ*ព្រោះជឿជាយូរមកហើយ តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ ឲ្យគេបង្រៀនទាំងខ្លឹមរបស់បឋមសិក្សា នៃព្រះបន្ទូលម្ដងទៀត ហើយមិនត្រូវការនឹងអាហាររឹង គឺត្រូវការនឹងទឹកដោះវិញ។*

*ដ្បិតអស់អ្នកណាដែល*ទទួលទាន*ទឹកដោះ នោះមិនប្រសប់ខាងឯព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីសុចរិតទេ ពីព្រោះអ្នកនោះជាកូនតូចនៅឡើយ។*

អូ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានយកសិទ្ធិនោះចុះនៅក្នុងជម្រៅចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

*ដ្បិតអស់អ្នក*ណា*—ដែល*ទទួលទាន*ទឹកដោះ នោះមិនប្រសប់ខាងឯព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីសុចរិតទេ ពីព្រោះអ្នកនោះជាកូនតូចនៅឡើយ។*

50 អ្នកឲ្យកូនតូចនូវសាច់រឹងខ្លាំង អ្នកនឹងសម្លាប់វា។ នោះហើយជាមូលហេតុ
ដែលមនុស្សជាច្រើននិយាយថា "អា ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនជឿទេ" ហើយដើរចេញ។ នៅតែជា

កូនតូច! ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។ ពួកគេមិនអាចយល់ការពិតនោះទេ។ វា—វាសម្លាប់ពួកគេ។ រឿងដ៏អស្ចារ្យ និងធំធេងដែលក្រុមជំនុំគួរដឹងនៅថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចបង្រៀនវាបានទេ។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេជំពប់ដួលលើវា។ ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។

51 ប៉ុល និយាយទៅកាន់ក្រុមហេព្រើរនេះ…យ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកប្រាជ្ញដែលលោកកំពុងតែនិយាយដល់ឥឡូវនេះ អ្នកប្រាជ្ញ បានរៀនច្បាស់ហើយ។ យើងរកឃើញថានៅក្នុងពីរបី—បន្តិចមុននេះ ជាអ្នកប្រាជ្ញ។ ប៉ុន្តែអាថ៌កំបាំងខាងវិញ្ញាណដ៏ជ្រៅ ពួកជំនុំនៅតែខ្វាក់ភ្នែកចំពោះវា។ គាត់បាននិយាយថា "ពេលដែលអ្នកគួរតែបង្រៀនអ្នកដទៃ តែអ្នកនោះនៅជាកូនក្មេងនៅឡើយ។"

52 អូ ខ្ញុំដឹងថាមានមនុស្សជាច្រើនក្រោកឡើងហើយចេញទៅនិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ទៅព្រះវិហារទៀតទេ។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក ទ្រង់ជាគ្រូ។" នៅពេលដែលអ្នកទទួលបានគំនិតនោះ អ្នកគិតខុសហើយ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានតាំងគ្រូបង្រៀននៅក្នុងក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើជាគ្រូបង្រៀន? ឃើញទេ? មានសាវ័កជាដំបូង ហោរា គ្រូ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និងគ្រូគង្វាល។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានតាំងគ្រូនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ដូច្នេះទ្រង់អាចបង្រៀនតាមរយៈគ្រូនោះ។ ហើយប្រសិនបើវា—វាមិនមែនយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលទេ ព្រះមិនបញ្ជាក់វាទេ នោះវាមិនមែនជាការបង្រៀនត្រឹមត្រូវទេ។ វាត្រូវតែប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរទាំងមូល ហើយនៅតែមានជីវិតដូចសព្វថ្ងៃនេះ។ មានរឿងពិតដែលបានបង្ហាញ។

53 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។

ឯអាហាររឹង នោះសំរាប់តែ…មនុស្សធំ ដែលបានបង្ហាត់ឥន្ទ្រីយ… ដោយធ្លាប់ខ្លួនហើយ ដើម្បីឲ្យបានដឹងខុសត្រូវ។

ដឹងអ្វីត្រូវ និងអ្វីខុស ដោយការយល់ដឹង។

54 សូមកត់សម្គាល់ ចាប់ផ្តើមពីមេរៀនរបស់យើងឥឡូវនេះ។ ប្រវត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ ឥឡូវនេះ សូមចូលទៅខទី១។

ដូច្នេះចូរឲ្យយើងឈប់ ខាងឯសេចក្តីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ…

តើគាត់និយាយអ្វី? ជំពូកទាំងប្រាំដំបូងទាំងអស់នេះត្រូវបានដាក់នៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់ជានរណា។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងឈប់ខាងឯសេចក្តីបឋមសិក្សាទាំងនោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

55 តើយើងរកឃើញទ្រង់ជាអ្វី? យើងបានរកឃើញទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យដែលបានសម្តែងជាសាច់ឈាម។ យើងបានរកឃើញទ្រង់—ថាមិនមែនជាហោរាទេ ប៉ុន្តែជាភាពពេញលេញនៃរូបកាយរបស់ព្រះ។ ទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ាបង្កើតជាសាច់ឈាម។ ហើយព្រះសព ព្រះយេស៊ូវ គ្រាន់តែជាពាងឧបោសថរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះគង់នៅក្នុងមនុស្ស។ ព្រះត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយមនុស្ស តាមរយៈមនុស្ស តាមរយៈកំណើតព្រហ្មចារីនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះវិញ្ញាណ គង់នៅក្នុងទ្រង់។

56 ឥឡូវនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលចងចាំការបង្រៀនអំពីភាពជាព្រះរបៀបដែលយើងបានត្រឡប់ទៅវិញទៅមកហើយបានរកឃើញថាព្រះដូចជាឥន្ទធនូដ៏អស្ចារ្យដែលមានព្រះវិញ្ញាណខុសគ្នាទាំងអស់ តើវាយ៉ាងណា? ហើយបន្ទាប់មកទម្លាក់ចេញពីព្រះដែលបានក្លាយជា តេអូផានី ហើយនោះគឺនៅក្នុងទម្រង់នៃបុរសម្នាក់។ ហើយម៉ូសេបានឃើញវាដើរកាត់ នៅជ្រោះថ្ម។ ហើយបន្ទាប់មកថាតេអូផានីនោះត្រូវបានបង្កើតជាសាច់ឈាមមនុស្ស ជាព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយរបៀបដែលយើងដឹងថាយើង តាមរយៈព្រះគុណទ្រង់ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ឥឡូវនេះ ពាក្យថា*ជារៀងរហូត* "សម្រាប់ចម្ងាយ សម្រាប់ចន្លោះពេលមួយ។" វាបាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា "ជារៀងរហូត*និង*ជារៀងរហូត" ការភ្ជាប់មួយ។ ប៉ុន្តែ*ជារៀងរហូត*មានន័យថា "ពេលមួយ។" ប៉ុន្តែ ភាពអស់កល្បជានិច្ច មានន័យជារៀងរហូតឥតឈប់។ ហើយអ្វីៗដែលមានការចាប់ផ្តើមតែងមានការបញ្ចប់ ប៉ុន្តែអ្វីៗដែលគ្មានការចាប់ផ្តើមគ្មានទីបញ្ចប់ទេ។ ដូច្នេះ ព្រះគ្មានការចាប់ផ្តើម ហើយទ្រង់ក៏គ្មានទីបញ្ចប់ដែរ។

57 ដូច្នេះហើយ មិលគីស្សាដែក ជាសំដេចសង្ឃដ៏ធំ ដូចជាមនុស្ស ទ្រង់គ្មានការចាប់ផ្តើម ហើយទ្រង់គ្មានទីបញ្ចប់។ ហើយនៅពេលដែលយើង តាមរយៈតេអូផានី នោះថា យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះមុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅពេលដែលតេអូផានីបានក្លាយជាសាច់ឈាមហើយរស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង បន្ទាប់មក តាមរយៈការសោយទិវង្គត

របស់ទ្រង់ យើងខ្លួនឯងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ហើយយើងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច មិនមែនទេវតាទេ ប៉ុន្តែជាបុរសនិងស្ត្រី។ អូ ខ្ញុំ...ដូចម្តេច ប្រសិនបើខ្ញុំអាចទទួលបានវានៅក្នុងវិធីមួយដែលជាវិធីរបស់ខ្ញុំ—ទស្សនិកជនរបស់ខ្ញុំនឹងចាប់វាបាន! អ្នកនឹងមិនក្លាយជាទេវតាទេ។ ព្រះបានបង្កើតទេវតា ប៉ុន្តែព្រះបានបង្កើតមនុស្ស។ ហើយអ្វីដែលព្រះធ្វើគឺចេញពីព្រះដែលអស់កល្បដូចជាព្រះជាម្ចាស់។ ហើយមនុស្សគឺនៅអស់កល្បដូចអ្នកបង្កើតរបស់គាត់ដែរ ព្រោះគាត់ត្រូវបានបង្កើតមកពីភាពអស់កល្បជានិច្ច។

58 ប៉ុន្តែអំពើបាបមានទីបញ្ចប់ ការរងទុក្ខមានទីបញ្ចប់។ ដូច្នេះ មិនអាចមានឋាននរកដ៏អស់កល្បបានទេ។ មាននរក ភ្លើង និងស្ពាន់ យើងដឹងរឿងនោះ ប៉ុន្តែគ្មាននរកអស់កល្បជានិច្ចទេ។ មានតែមួយប្រភេទនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនោះជារបស់ព្រះ។ បើអ្នកត្រូវរងទុក្ខជារៀងរហូត នោះអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ នរកមានទីបញ្ចប់ វាអាចមានរយៈពេលរាប់ពាន់លានឆ្នាំ ប៉ុន្តែទីបំផុតវានឹងមកដល់ទីបញ្ចប់។

59 ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា ពួកគេបានរងទុក្ខជារៀងរហូតទេ "ជារៀងរហូតនិងជារៀងរហូត។" យ៉ូណាសគិតថាគាត់នៅក្នុងពោះត្រីបាឡែន "ជារៀងរហូត" ផងដែរ។ *ជារៀងរហូត*មានចម្ងាយឬពេលវេលាកំណត់។ ប៉ុន្តែ*អស់កល្បជានិច្ច* វាគ្មានការចាប់ផ្តើម ឬទីបញ្ចប់ឡើយ។ វាដូចជាចិញ្ចៀនមួយរង្វង់។ ហើយនៅពេលដែលពេលវេលារបស់យើងបន្តទៅមុខ យើងគ្រាន់តែវិលជុំវិញការជម្រុញដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។

60 បំណងចិត្តរបស់ព្រះគឺធ្វើឲ្យមនុស្សនៅក្នុងរូបភាពរបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រកបជាមួយនឹងទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាមនុស្សជាក់ស្តែង។ ឥឡូវនេះ អំពើបាបបាននាំយើងចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយ—នែ—អំពើពុករលួយ ប៉ុន្តែវាមិនដែលបញ្ឈប់កម្មវិធីរបស់ព្រះឡើយ។ ហើយមិត្តមានបាប នៅថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនបានកើតជាថ្មីពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេ អ្នកនឹងមានទីបញ្ចប់នៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយទីបញ្ចប់របស់អ្នកគឺចលាចល វិនាសអន្តរាយ និងទុក្ខវេទនា និងព្រួយ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលបានជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយបានទទួលដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកដែរ វាគ្រាន់តែជាការអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាព្រះគឺអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកគ្មានទីបញ្ចប់ "ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវ*ស៊ូដ៏*

អស់កល្បជាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះ ហើយពួកគេនឹងមិនវិនាស ឬចូលមកក្នុងការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។″ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មកសម្រាប់។

61 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងការយាងមករបស់ទ្រង់ នៃភាពជាសង្ឃរបស់ទ្រង់ មិនបានយាងមកសម្រាប់តែការអាណិតអាសូរនោះទេ។ មនុស្សជាច្រើនបង្រៀនបែបនេះថា ទ្រង់យាងមក ដោយមានបន្ទូលថា ″មែនហើយ ប្រហែលជាប្រសិនបើខ្ញុំរងទុក្ខ ខ្ញុំនឹងក្លាយទៅជា—ជា—ការមើលឃើញដ៏គួរឱ្យអាណិត ហើយមនុស្សប្រាកដជានឹងមករកខ្ញុំ។″ នោះជាកំហុស។ មិនមានបទគម្ពីរសម្រាប់រឿងនោះទេ។

ដ្បិតគ្រប់មនុស្សដែលនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ព្រះបានស្គាល់ពួកគេមុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ ឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសនោះទេ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យពួកគេទាំងអស់មកប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែ ក្នុងនាមជាព្រះជាម្ចាស់ ដោយការដឹងជាមុនទ្រង់បានជ្រាប។

62 រកមើលនៅក្នុងរ៉ូម ជំពូកទី៨។ ប៉ុលកំពុងឈរនៅទីនោះ ដោយនិយាយអំពីការជ្រើសរើសរបស់ព្រះថា ″អេសាវ និងយ៉ាកុប មុននឹងទារកកើតមក ឬអ្វីក៏ដោយ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ស្គាល់ពួកគេ ហើយទ្រង់ស្អប់អេសាវ ហើយស្រឡាញ់យ៉ាកុប″ មុនពេលក្មេងប្រុសទាំងពីរមាន—មានឱកាសបង្ហាញការដឹងគុណរបស់ពួកគេ ត្បិតទ្រង់ជាព្រះ។ ទ្រង់ដឹង...ទ្រង់គឺគ្មានដែនកំណត់។ ប្រសិនបើទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់ស្គាល់គ្រប់សត្វល្អិត គ្រប់រុយ គ្រប់សត្វកន្លាត អ្វីៗទាំងអស់ដែលធ្លាប់មាននៅលើផែនដី ទ្រង់ជ្រាបវា។ ទ្រង់ជាព្រះដ៏គ្មានទីបញ្ចប់ អស់កល្បជានិច្ច ជាអមតៈ ទ្រង់ជាព្រះដ៏មានពរ មានគ្រប់ទាំងអំណាច ទ្រង់គ្រប់សព្វគ្រប់ គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ គ្មានអ្វីដែលទ្រង់មិនដឹងទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់អាចប្រាប់ពីអ្វីដែលទីបញ្ចប់នឹងទៅជាយ៉ាងណា។ ទ្រង់បានដឹងទីបញ្ចប់តាំងពីដើមមក។

63 អ្វីដែលជាទំនាយគឺគ្រាន់តែជាចំណេះដឹងរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់ជាមេធាវីសំខាន់។ ទ្រង់—ទ្រង់គឺជា—ទ្រង់ជាចៅក្រម។ ហើយទ្រង់គ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់—មេធាវីនៃប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់។ ហើយនោះជាអ្វីដែលទំនាយអាចទាយទុកមុន

ព្រោះទ្រង់ជ្រាបថានឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ មានព្រះដែលយើងបម្រើ។ មិនមែនជាព្រះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ មិនដូចពុទ្ធសាសនិក និងម៉ូហាំមេដានជាដើម។ ប៉ុន្តែ ព្រះដែលគង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ នៅក្នុងរោងឧបោសថ ឥឡូវនេះ ព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ អញ ជាអ្នកដែលបានបង្កើតអង្គទ្រង់ជាមនុស្ស ដើម្បីទទួលយកទម្រង់នៃសាច់ឈាមដែលមានបាប។ ទ្រង់នៅទីនេះ។ នោះហើយជាអ្នកដែលប្រោសលោះអ្នក។ មិនអាចមានផ្សេងទៀត ឬនៅកន្លែងណា ឬពេលណាអាចធ្វើវាបានទេ។

64 ព្រះមិនមានមនុស្សបីនាក់នៅទីនោះទេ ហើយបានចាត់ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺជាបុត្ររបស់ទ្រង់។ វាគឺជាព្រះទ្រង់ផ្ទាល់មកក្នុងទម្រង់នៃព្រះរាជបុត្រាមួយ។ កូនប្រុសមានការចាប់ផ្តើម ហើយកូនប្រុសក៏មានការចាប់ផ្តើម។ នោះគឺអស់អ្នកមួយចំនួនដែលជាអ្នកជឿខាងកាតូលិកជាទីគោរព ខ្ញុំបានទទួលសៀវភៅ *ការពិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង* បាននិយាយថា "ភាពជាកូនដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។" តើអ្នកនឹងបង្ហាញពាក្យនេះដោយរបៀបណា? តើអ្នកនឹងធ្វើឱ្យវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? តើវាអាចជាអស់កល្បដោយរបៀបណា? នោះមិនមែនជាព្រះគម្ពីរទេ។ នោះជាសៀវភៅរបស់អ្នក "បុត្រាដ៏អស់កល្ប។" ពួកគេមិន...ពាក្យនោះមិនត្រូវទេ។ ដ្បិត អ្វីដែលបុត្រាមានការចាប់ផ្តើម ហើយអស់កល្បគឺគ្មានការចាប់ផ្តើមទេ ដូច្នេះវាមិនមែនជាបុត្រាដ៏អស់កល្បនោះទេ។ ព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ទ្រង់មានការចាប់ផ្តើមមួយ។ មិនមែនជាបុត្រាដ៏អស់កល្បទេ។ វាគឺជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច មិនមែនភាពជាបុត្រាឡើយ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីលោះយើង ហើយទ្រង់បានប្រោសលោះយើង។

65 ឥឡូវនេះ ប៉ុល ទៅដល់ទីនោះ ដែលខ្ញុំប្រាកដថា តាមរយៈមេរៀនកន្លងមកអ្នកបានយល់វាហើយ។ យើងនឹងទៅលើវាម្តងទៀត ពេលណាមួយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ គ្រាន់តែនិយាយពី១ខទៅ១ខប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ។

> *ដូច្នេះ ចូរឲ្យយើងឈប់...ខាងឯ—សេចក្តីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឲ្យបានជឿនទៅមុខ ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ...*

66 ដែលធ្វើឱ្យពួកគេជំពប់ដួល មែនទេ? អោយយើងធ្វើអី?

> *...ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ មិនត្រូវតាំងសេចក្តីដើមនោះជាថ្មី* ឡើងវិញ...

67 មើលនេះ។ ចូរយើងទទួលបានពាក្យនេះ "ពេញខ្នាតចុះ។" តើអ្នកដឹងទេថា មានផ្លូវតែមួយគត់ដែលអ្នកនឹងឈរក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ? នោះគឺ ភាពពេញខ្នាត។ ព្រះមិនអាចអត់ឱនចំពោះរបស់មិនបរិសុទ្ធបានទេ។

68 ហើយអ្នកជាអ្នកច្បាប់ៈ តើអ្នកអាចធ្វើឲ្យខ្លួនអ្នកពេញខ្នាតដោយរបៀបណា នៅពេលដែលអ្នកមិនមានរឿងមួយដើម្បីធ្វើឲ្យខ្លួនអ្នកពេញខ្នាតសោះ? អ្នកបាន កើតនៅក្នុងអំពើបាប។ គំនិតរបស់អ្នកគឺនៅក្នុងអំពើបាប។ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នក នៅទីនេះគឺជាអំពើបាប។ "កើតក្នុងបាប មានរាងជាទុច្ចរិត មកក្នុងលោកនិយាយ កុហក។" ឥឡូវតើអ្នកទៅឈរនៅឯណា?

69 កន្លែងណាដែលអ្នកមានបាប—បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងឈប់ជក់បារី។ ខ្ញុំនឹង ទៅឋានសួគ៌"? កន្លែងដែលអ្នក មិនក្តៅមិនត្រជាក់ មិនចាក់ឫស ហើយហៅខ្លួន ថាជាគ្រិស្ទាន ដែលដើរជុំវិញទីនេះដោយទឹកមុខក្រអឺតក្រទមហើយនិយាយថា នែ "មែនហើយ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ"? អ្នកជាមនុស្សមានបាប។ ត្រូវហើយ។ លុះត្រាតែអ្នកកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ មិនអញ្ចឹងទេអ្នកនឹងត្រូវបាត់បង់។ វា ជាការពិត។

70 តើអ្នកទៅឋានសួគ៌ដោយរបៀបណា? អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលកុហក នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។" "អូ សម្លាញ់អើយ។ វា—វាដូចជាទេវតា តាំងពីដំបូង។" នោះជាការកុហក។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកល្អប៉ុណ្ណាទេ អ្នកគឺជាមនុស្សមានបាប។ ហើយអ្នកមិនមានរឿងមួយ គ្មានសង្ឃ គ្មានប៊ីស្សព គ្មានខាឌីណាល់ គ្មានសម្តេច ប៉ាប ឬអ្វីផ្សេងទៀតអាចជួយអ្នកបានឡើយ ព្រោះគាត់នៅក្នុងទូកតែមួយដែលអ្នក កំពុងជិះ។ យើងនឹងទៅដល់វាក្នុងពេលប៉ុន្មាននាទីទៀត។ គ្រាន់តែនៅក្នុងរូបរាង ដូចគ្នា។ គាត់គឺជា...សម្តេចប៉ាបនៃទីក្រុងរ៉ូមបានកើតមកក្នុងអំពើបាប ដែលមាន រាងជាទុច្ចរិត មកក្នុងលោកនេះដោយពាក្យកុហក កើតមកដោយចំណង់ផ្លូវភេទ របស់បុរសនិងស្ត្រី។ តើអ្នកនឹងទទួលបានភាពសុចរិតពីណា?

71 "មែនហើយ ប៉ាប៉ានិងម៉ាក់ៗគាត់កើតមកដូចគ្នា ហើយគេកើតមកដូចតែគ្នា និងជីដូននិងជីតារបស់គាត់និងនៅលើខ្នង។" វាជាអំពើបាបតាំងពីដំបូង!

72 ដូច្នេះ តើអ្នកណាអាចនិយាយថា *នេះ*បរិសុទ្ធ ហើយ*នោះ*បរិសុទ្ធ? មាន របស់តែមួយគត់ដែលបរិសុទ្ធ នោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏ មានព្រះជន្មរស់ ដែលបានត្រូវបានធ្វើឲ្យគ្រប់ល័ក្ខណ៍។ ហើយតម្រូវការរបស់

យើងគឺបានពេញខ្នាត។ ឥឡូវនេះ តើយើងនឹងទៅជាយ៉ាងណា? សាកល្បងវាដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំស្អប់ការព្យាយាមទៅស្ថានសួគ៌ដោយគុណសម្បត្តិ "ខ្ញុំបានកើតកាលពីប្រាំនាទីមុន ហើយចេញទៅក្រៅពិភពលោកឥឡូវនេះ។" ខ្ញុំនឹងត្រូវបាត់បង់។ បើខ្ញុំមិនដែលមានគំនិតអាក្រក់ក្នុងជីវិត បើខ្ញុំមិនដែលនិយាយពាក្យអាក្រក់ក្នុងជីវិត បើខ្ញុំមិនដែលមើលរឿងអាក្រក់ទេ ខ្ញុំមិនដែលគិតថាអាក្រក់ ឬគ្មានអ្វីសោះ ខ្ញុំមានឋានៈខ្មៅដូចជញ្ជាំងនរក។ ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប។

73 ខ្ញុំអាចចូលមកក្នុងជីវិត ហើយនៅជាប់ក្នុងបន្ទប់មួយ ហើយដូចជាបងប្អូនស្រីខាមេលីតឬអ្នកខ្លះ ហើយមិនដែលឃើញពិភពលោក ស្នាក់នៅទីនោះ ហើយអធិស្ឋានពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ធ្វើអំពើល្អ កើតជាមហាសេដ្ឋី ឲ្យទានដល់ជនក្រីក្រ អ្វីៗដែលខ្ញុំមាន ហើយខ្ញុំនៅតែជាមនុស្សមានបាប ហើយនឹងទៅនរក។ បាទមែនហើយ។

74 ខ្ញុំអាចនឹងចូលរួមក្នុងព្រះវិហារលូធើរាន បាទីស្ទ ពេនទីកុស្ត ប្រេសប៊ីធើរៀន នៅពេលដែលខ្ញុំនៅលើក្របខ័ណ្ឌ ហើយរស់នៅដោយស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះវិហារនោះរហូតដល់មួយរយឆ្នាំ ហើយជីវិតរបស់ខ្ញុំត្រូវបានយកទៅ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចចង្អុលដៃមកខ្ញុំ ហើយនិយាយនោះទេថា "គាត់ធ្លាប់មានគំនិតអាក្រក់ច្រើន" ខ្ញុំនឹងទៅឋាននរក ដូចខ្ញុំកំពុងឈរ។

75 ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីទាំងអស់។ គ្មានផ្លូវទេដែលខ្ញុំអាចរក—គុណតម្លៃណាមួយដែលត្រូវបង់។ ព្រះតម្រូវឱ្យស្លាប់។ ហើយបើខ្ញុំលះបង់ជីវិតខ្លួនឯង បើខ្ញុំលះបង់ជីវិត តើធ្វើម៉េចឲ្យខ្ញុំប្រែចិត្ត? ពីព្រោះ អ្នក… បំណុលត្រូវតែសង ជាមុនសិន។ ហើយព្រះជាអង្គតែមួយគត់ដែលអាចដាក់ជីវិតរបស់ទ្រង់ចុះ ហើយយកវាឡើងវិញបាន។ ដូច្នេះ ទ្រង់អាចក្លាយទៅជាអំពើបាប ហើយដាក់ជីវិតរបស់ទ្រង់ចុះ ហើយរើសវាឡើង។ ហើយហៅវា "យុត្តិធម៌" ហើយបំណុលត្រូវបានបង់។ អ្នកនៅទីនោះ។

76 ឥឡូវនេះ ចូរយើងងាកទៅរកម៉ាថាយ អំពីជំពូកទី៨ ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាជំពូកទី៧ឬទី៨។ យើងនឹងឃើញអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅទីនេះ។ ត្រូវហើយ។ គឺម៉ាថាយ ជំពូកទី៥។ ហើយ…ព្រះយេស៊ូវ អធិប្បាយ សេចក្តីអធិប្បាយក្នុង សិរីល្អខទី ៤៧។

ហើយបើអ្នករាល់គ្នាគំនាប់តែបងប្អូនអ្នកប៉ុណ្ណោះ នោះតើបានធ្វើអ្វីប្លែកពីគេ? ឯពួកសាសន៍ដទៃ តើមិនប្រព្រឹត្តដូចគ្នាទេឬអី...?(មើល។)

ដូច្នេះ *ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍...*(អ្វី?)

ដូចព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ។

នោះជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូវ "ចូរអ្នកធ្វើដូច្នេះដែរ។"

77 ពួកគេនិយាយ "ព្រះគម្ពីរបានចែងថា គ្មាននរណាម្នាក់អាចគ្រប់លក្ខណ៍បានទេ 'គ្មានអ្វីដែលគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ។' មានភាពផ្ទុយគ្នារបស់អ្នក។" តើមែនទេ? ត្រូវហើយ។

78 អ្នកមិនអាចគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងខ្លួនអ្នកបានទេ។ ប្រសិនបើអ្នកជឿជាក់លើអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ អ្នកនឹងបាត់បង់។ "ដូច្នេះ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ។" ឥឡូវនេះ:

ដូច្នេះ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចព្រះវរបិតានៃអ្នក... ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ។

79 "ដូច្នេះ..." ឥឡូវនេះជំពូកទី៥ ជំពូកទី៦នៃហេព្រើរ។

ដូច្នេះ ចូរឲ្យយើងឈប់ ខាងឯសេចក្ដីបថមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឲ្យបានជឿនទៅមុខ ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ ...

80 ឥឡូវនេះ អ្នក នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ។ អូ ខ្ញុំដឹង "យើងមានការព្យាបាល។" នោះពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ "យើងមាននិមិត្ត។" អូ នោះហើយជា—វាមិនអីទេ។ ហើយអ្នកមានសុបិនខាងវិញ្ញាណ ហើយជួនកាលវាមិនមែនជាសុបិនខាងវិញ្ញាណទេ។ ហើយ—ហើយពេលខ្លះអ្នក..."យើងខំជួយជនក្រីក្រ។ យើងធ្វើអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន។" អូ មិនអីទេ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយនៅពេលនេះទេ។ យើងចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលមួយទៀត។

...យើងឈប់...ខាងឯសេចក្ដីបថមសិក្សា...

81 "អូ បាទ យើងបានទទួលគោលលទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងជឿថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺកើតមកពីព្រហ្មចារី។ យើងជឿវា ជាមួយនឹងរឿងទាំងអស់នេះ។" នោះពិតជាអស្ចារ្យណាស់។

82 ប៉ុន្តែ "ចាកចេញពីនោះ ចូរបន្តទៅកាន់ភាពពេញខ្នាត។" អូ! ខ្ញុំចង់អោយខ្ញុំមានសំលេងរបស់មហាទេវតាឥឡូវនេះ ដើម្បីនាំវាទៅកាន់កន្លែងដែលអ្នកអាចមើលឃើញវា។ ឥឡូវនេះគាត់និយាយថា "ចូរឲ្យយើងឈប់ខាងឯសេចក្តីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ" អស់ទាំង—ការសិក្សាពីព្រះ និងទ្រឹស្តីទាំងអស់ដែលយើងដឹង អស់ទាំងអំពីអាទិទេពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ របៀបដែលទ្រង់ជាព្រះដែលបានបង្កើតជាសាច់ឈាម អ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ។

83 ប៉ុលបន្តពន្យល់វាទាំងអស់នៅទីនេះ ដោយគ្រាន់តែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ។ តោះអានបន្តិចសិន មុននឹងចូលទៅដល់។

...ត្រូវតាំងសេចក្តីដើមនោះជាថ្មីឡើងវិញ ដូចជាសេចក្តីប្រែចិត្តចេញពីការស្លាប់...

ឥឡូវនេះ យើងជឿវា។

...និង*សេចក្តីជំនឿ*ជឿដល់*ព្រះ*

យើងជឿវា។

ហើយនិង*សេចក្តីបង្រៀនពីបុណ្យជ្រមុជ...*

របៀបដែលអ្នកត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងជឿវា។

...ការដាក់ដៃ...

យើងជឿលើការដាក់ដៃលើមែនទេ? ឃើញទេ ទាំងអស់នោះ ប្រាកដណាស់។

...សេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ...

84 យើងជឿវា។ ឥឡូវនេះមើល។ អ្នកឃើញនៅទីនេះ "ការជំនុំជំរះ" ត្រូវបានប្រើ "អស់កល្ប។" នោះជារឿងរហូត។ នៅពេលដែលការជំនុំជំរះត្រូវបាននិយាយអំពីព្រះ វាគឺជារឿងរហូត។ បន្ទាប់មក មិនអាចមានការផ្សះផ្សាទៀតទេ បន្ទាប់ពីការជំនុំជំរះត្រូវបានអនុម័ត។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចយល់ថាហេតុអ្វីបានជាព្រះត្រូវយករបស់ទ្រង់ផ្ទាល់—ទ្រង់ផ្ទាល់ ដូចដែលយើងហៅវាថា ថ្នាំរបស់ទ្រង់។ ពេលទ្រង់ថ្កោលទោសមនុស្សចំពោះអំពើបាប មធ្យោបាយតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចផ្សះផ្សាបាន គឺការជំនួសបុរសនោះដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ នោះគឺជាវិធីតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចផ្សះផ្សា ឬអាចផ្សះផ្សាយើង បានជំនួសយើង ហើយក្លាយជាមនុស្សមាន

បាប។ ព្រះ ជាព្រះយេហូវ៉ា បានក្លាយជាមនុស្សមានបាប ហើយទ្រង់បានប្រទាន ជីវិតរបស់ទ្រង់។

85 ឥឡូវនេះ អ្នកអាចផ្តល់ជីវិតរបស់អ្នក ដូចជាមនុស្សមានបាប ដើម្បីស្លាប់ ដោយមូលហេតុណាមួយ។ ប៉ុលបាននិយាយថា "ទោះបីខ្ញុំយកសាច់ឈាម ទៅដុតជាយញ្ញបូជាក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនៅតែគ្មានអ្វីដែរ" ព្រោះវានឹងមិនដំណើរការ។ ឃើញថាពេលអ្នកស្លាប់ អ្នកបានទៅ។ អ្នកស្លាប់ជាអ្នកមានបាប អ្នកបាន បាត់បង់។

86 "ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមកជាសាច់ឈាម ហើយបានថ្កោលទោស អំពើបាបនៅក្នុងសាច់ឈាម ដោយត្រូវបានបង្កើតជាសាច់ឈាម។" ដោយសារ ទ្រង់ជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយបានលើករូបកាយរបស់ទ្រង់ឡើងវិញ ដូច្នេះ ទ្រង់ជាអ្នកសុចរិត។

87 ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះ "ចូរបន្តទៅកាន់ភាពពេញខ្នាត" ប៉ុលបាន និយាយ។ ឥឡូវនេះអ្វី?

> ...*ការជំនុំជំរះអស់កល្បជានិច្ច។*
>
> ...*បើសិនជាព្រះទ្រង់...អនុញ្ញាតឲ្យ។* (ខ៣។)

88 ឥឡូវនេះ "បន្តភាពគ្រប់លក្ខណ៍ទៀតចុះ។" ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាព្រះវរបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅ ស្ថានសួគ៌គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ។"

ហើយយើងរាល់គ្នាត្រូវបានថ្កោលទោស។ មិនថាយើងធ្វើអ្វីក៏ដោយ យើង ត្រូវបានថ្កោលទោស។ យើងកើតមក មានការថ្កោលទោស។ ម៉ាក់និងប៉ារបស់ អ្នកកើតមក មានការថ្កោលទោស។ បុព្វបុរសរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាបានកើតមក ក្នុងអំពើបាប មានរូបរាងនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត។ ដូច្នេះតើអ្នកទទួលបានវាដោយ របៀបណា? តើអ្នកនឹងបានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយរបៀបណា? បើអ្នកមិនដែលធ្វើអ្វី មួយ មិនដែលលួច មិនដែលកុហក មិនដែលធ្វើអ្វីក្នុងជីវិតរបស់អ្នក អ្នកនៅតែត្រូវ គេថ្កោលទោស។ អ្នកត្រូវបានគេថ្កោលទោសមុនពេលអ្នកដកដង្ហើមដំបូងរបស់ អ្នក។ អ្នកត្រូវបានថ្កោលទោស។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ហើយអ្នកត្រូវបានជំនុំជំរះពីព្រះ មុនពេលអ្នកដកដង្ហើមដំបូងរបស់អ្នក។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានជំនុំជំរះដោយ

ចំណង់ផ្លូវភេទរបស់ឪពុកម្ដាយរបស់អ្នក ដែលតាមរយៈទង្វើរបស់ពួកគេ បាននាំអ្នកមកទីនេះនៅលើផែនដី។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានថ្កោលទោសវានៅដើមដំបូង។ អ្នកត្រូវបានថ្កោលទោស តាំងពីដំបូង។ ដូច្នេះតើអ្នកនៅឯណា...ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនៅលើផែនដីត្រូវបានថ្កោលទោសជាមួយអ្នក។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងបានគ្រប់លក្ខណ៍នៅឯណា?

89 មើល។ សូមងាកបន្តិចទៅ ហេព្រើរ ជំពូកទី១០។ ស្ដាប់ឱ្យជិត។ ខ្ញុំចង់អានបន្តិចពីជំពូកទី៩ ជាដំបូងខទី១១។

> *ប៉ុន្តែ កាលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ខាងឯសេចក្តីល្អដែលត្រូវមក គឺធ្វើដោយសាររោងឧបោសថដ៏វិសេសជាងហើយគ្រប់លក្ខណ៍ជាង* គឺជារោងឧបោសថរបស់ទ្រង់ សាច់ឈាមរបស់ទ្រង់...

90 សូមមើល រោងឧបោសថចាស់...តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? រោងឧបោសថចាស់មានវាំងននមួយនៅក្នុងនោះ ដែលលាក់ហិបដែលព្រះគង់នៅ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? ប្រាកដណាស់។ មែនហើយ ឯរោងឧបោសថដែលធ្វើដោយដៃមនុស្សនៅទីនេះ វាំងននធ្វើចេញពីស្បែកពពែ ជ្រលក់ពណ៌ជាដើម ត្រូវបានគេធ្វើរោងឧបោសថមួយដើម្បីលាក់វត្តមានរបស់ព្រះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាមានតែបុរសម្នាក់អាចចូលទៅទីនោះបានម្ដងក្នុងមួយឆ្នាំ? ពិតប្រាកដណាស់។ នោះគឺជាអើរ៉ុនចូលម្ដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ ហើយគាត់ត្រូវតែត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ ហើយ—និង អូ ជាតម្រូវការ! ហើយគាត់ត្រូវតែមានភ្លើងនៅក្នុងដៃ ហើយប្រសិនបើគាត់ទៅដោយគ្មានវានោះ គាត់នឹងស្លាប់ភ្លាមៗនៅពេលដែលគាត់បានបើកវាំងននោះត្រឡប់មកវិញ។ ទ្រង់នឹងទម្លាក់ការស្លាប់។ គាត់ត្រូវចូលទៅក្នុងទីនោះ ហើយបំភ្លឺជើងចង្កៀងទាំងនេះ ហើយប្រោះកៅអីមេត្តាដែលស្រែកឡើងឈាមនៃសេចក្តីស្លាប់ ដែលជាអ្នកជំនួសមានរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកដើម្បីបំពេញវា។

91 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បានគង់នៅក្នុងរោងឧបោសថមួយប្រភេទទៀត។ ហើយរោងឧបោសថនោះជានរណា? ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់ត្រូវបានលាក់ទុក ប៉ុន្តែទ្រង់កំពុងតែផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយនឹងទ្រង់ផ្ទាល់ តាមរយៈការបង្ហាញរបស់ទ្រង់។ ព្រះគ្រីស្ទបាន

បើកសម្ដែងពីព្រះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "វាមិនមែនជាខ្ញុំទេដែលធ្វើកិច្ចការនោះ។ គឺជាព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីក្នុងខ្លួនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញព្រះបិតាធ្វើ។ ព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្ញុំ បង្ហាញខ្ញុំនូវការនិមិត្តទាំងនេះ រួចខ្ញុំទៅធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះវរបិតាបានប្រាប់ខ្ញុំឲ្យធ្វើ។" អ្នកយល់ទេ? ព្រះគង់នៅខាងក្នុងរាងកាយមនុស្ស មិនស្ថិតនៅពីក្រោយស្បែកពពែដែលលាបពណ៌ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅ មានចលនា។ ព្រះមានដៃ ព្រះមានជើង ព្រះមានអណ្ដាត ព្រះមានភ្នែក ហើយវាគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ នៅទីនោះទ្រង់មាន។

92 ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានចេញទៅ ហើយព្រះវិញ្ញាណក៏យាងមក តាមរយៈការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំបានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយនាំក្រុមជំនុំឱ្យចុះចូល។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺនៅក្នុងក្រុមជំនុំរដោយធ្វើដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ។ "បន្តិចទៀត ពិភពលោកនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។"

93 ឥឡូវសូមស្ដាប់។

> *ប៉ុន្តែ កាលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ខាងឯសេចក្ដីល្អដែលត្រូវមក គឺធ្វើដោយសាររោងឧបោសថដ៏វិសេសជាង ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ជាង ដែលមិនបានធ្វើដោយដៃ គឺថា មិនមែនជារបស់ផងលោកីយ៍នេះទេ*

ទ្រង់មិនត្រូវបានធ្វើឡើងពីដៃទេ។ តើទ្រង់កើតដោយរបៀបណា? កំណើតព្រហ្មចារី។

> *ឬពីឈាមគោឈ្មោលនិងឈាមពពែឈ្មោល រូបកាយនេះមិនធ្លាប់* បានបូជាឬញែកជាបរិសុទ្ធទេ *ប៉ុន្តែព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់...*

94 អ្នកដឹងហើយថាឈាមចេញពីភេទប្រុស។ ហើយបន្ទាប់មកមាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា "អូ ព្រះយេស៊ូវជាសាសន៍យូដា។" ទ្រង់មិនមែនជាជនជាតិយូដាទេ។ "អូ យើងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយឈាមសាសន៍យូដា។" ទេ យើងមិនមែនទេ។ បើយើងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយឈាមសាសន៍យូដា នោះយើងនៅតែបាត់បង់។

ព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាសាសន៍យូដា ហើយក៏មិនមែនជាសាសន៍ដទៃដែរ។ ទ្រង់ជាព្រះ◌ះ ព្រះជាព្រះវរបិតា ព្រះវិញ្ញាណ ជាព្រះដែលមើលមិនឃើញ។

"គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះនៅពេលណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែព្រះបិតាបង្កើតតែមួយគត់បានប្រកាសពីទ្រង់។" ទ្រង់បានសម្ដែងជាព្រះ ជាព្រះ។

95 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ត្រូវបានថ្វាយទៅព្រះ ដើម្បីបង្ហាញពីអ្វីដែលជាព្រះ។ ឃើញទេ?

តើយើងធ្វើអ្វី? រៀបចំខ្លួនយើង និង "ខ្ញុំមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹង*ពួកគេ*ទេ។ ពួកគេជាមេតូឌីស្ទ។ ពួកគេជា ប្រេសប៊ីធើរៀន។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយ*ពួកគេ*ទេ។ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។" ហ៊ឺ! អ្នកបានបាត់បង់ ជាមួយពួកគេជាប្រភេទនៃការជម្រុញមួយ។ ត្រូវហើយ។

96 តើអ្នកណាអាចអួតបានឬ? តើអ្នកណាអាចនិយាយអ្វីបាន? សូមក្រឡេកមើលភាពអាម៉ាស់ដែលប្រេសប៊ីធើរៀនបាននាំមក។ មើលទៅថោកទាបយ៉ាងណាពួកបាទីស្ទ។ មើលទៅថោកទាបយ៉ាងណា ពួកកាតូលិក។ សូមក្រឡេកមើលភាពអាម៉ាស់ ពេនទីកុស្ត ណាសារិន ភៀលគ្រីមហូលីណេស។ សូមក្រឡេកមើលពួកគេដទៃទៀត។

ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុំឲ្យអ្នកចង្អុលដៃម្ខាង ដោយអាម៉ាស់ ត្រង់នោះ។ បាទ។ ចង្អុលម្រាមដៃមួយ នៅពេលដែលព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាមានបន្ទូលថា "នេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់អញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។ ចូរស្ដាប់ទ្រង់ចុះ។" ទ្រង់នៅទីនោះ។ នោះគឺល្អឥតខ្ចោះ។

97 ឥឡូវនេះ សូមអានបន្តិចទៀតនៅទីនេះ។

> *មិនមែនដោយយកឈាមពពែឈ្មោល... ឬឈាមកូនគោទេ គឺដោយយកព្រះលោហិតនៃអង្គទ្រង់វិញនោះទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត១ដងជាសំរេច ទាំងបានសេចក្ដីប្រោសលោះ ...*(តើអ្នកយល់ទេ?)*...នៅអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់យើង។*

98 មិនត្រូវបានប្រោសលោះនៅថ្ងៃនេះ ហើយបន្ទាប់មក សប្ដាហ៍ក្រោយនៅពេលដែលការរស់ឡើងវិញចាប់ផ្ដើម សុំប្រោសលោះម្ដងទៀត ហើយបន្ទាប់មកអូ យើងថយក្រោយ ហើយត្រូវបានលោះម្ដងទៀត។ អ្នកត្រូវបានលោះម្ដង ជារៀងរហូត។ ត្រូវហើយ។ លែងប្រោសលោះទៀត ប្រោសលោះ ប្រោសលោះ។ "ការប្រោសលោះអស់កល្បជានិច្ច!" "អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គ

ដែលចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនដែលចូលមកក្នុងការជំនុំជំរះនោះទេ ប៉ុន្តែមាន” ជាអតីតកាល “បានឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។” ដោយសារតែគាត់បានញាប់ញ័របុ? ដោយសារគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមវិធីមួយឬ? ដោយសារតែគាត់មានឈាមនៅក្នុងដៃឬ? “ដោយសារគាត់បានជឿលើព្រះរាជបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះ។” នោះហើយជារបៀបដែលយើងមានការប្រោសលោះអស់កល្បជានិច្ច។

99 ស្ដាប់ឥឡូវនេះ។

ដ្បិត…បើសិនជាឈាមគោឈ្មោល និងឈាមពពែឈ្មោល ហើយ ផេះគោក្រមុំ—ដែល…គេប្រោះ*លើមនុស្សស្មោកគ្រោក* បានញែកអ្នកនោះចេញជាបរិសុទ្ធ *ខាងសាច់ឈាមបានទៅហើយ:*

ចំណង់បើព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ ឥតសៅហ្មង ដល់ព្រះ នោះនឹងសំអាត*ទាំងបញ្ញាចិត្តអ្នករាល់គ្នាពីអស់ទាំងការស្លាប់ផង ដើម្បីឲ្យបានបំរើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់?*

100 “បានឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។” តើអ្នកខ្វល់ពីអ្វីដែលពិភពលោកគិតឬ? តើអ្នកខ្វល់ថាអ្នកជិតខាងអ្នកគិតយ៉ាងណាឬ? សតិសម្បជញ្ញៈរបស់យើងបានស្លាប់ ហើយយើងត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ ហើយកើតម្ដងទៀតដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីបម្រើព្រះពិត និងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ហ្នឹងហើយ។

101 ឥឡូវទម្លាក់ទៅខទី ១០ ជំពូកទី១០ ជាជាង ឆ្លងលើទំព័រ។

…ដ្បិតឯក្រឹត្យវិន័យ ដែលមានតែស្រមោល ពីសេចក្ដីល្អដែលត្រូវមក មិនមែនជាតួរូបរបស់សេចក្ដីទាំងនោះទេ នោះពុំអាចនឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នក ដែល*ចូលមកថ្វាយយញ្ញបូជាដដែលៗ រាល់តែឆ្នាំ*ជានិច្ច *បានគ្រប់-ល-ក្ខ-ណ៍-ឡើយ។*

គ្រ-ប់-ល-ក្ខ-ណ៍ វានៅទីនោះ “គ្រប់លក្ខណ៍។”

…ឈប់ខាងឯសេចក្ដីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឲ្យបានជឿនទៅមុខ ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ…

ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាបិតារបស់អ្នក…នៅស្ថានសួគ៌គឺគ្រប់លក្ខណ៍។

102 "ឯក្រឹត្យវិន័យដែលមានតែស្រមោលពីសេចក្ដីល្អដែលត្រូវមក" ពិធីបរិសុទ្ធទាំងអស់និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និង...អ្វីៗផ្សេងទៀតដែលពួកគេមាន "មិនអាចធ្វើឲ្យអ្នកថ្វាយបង្គំគ្រប់លក្ខណ៍បានទេ។" ហើយទោះជាយ៉ាងណា ព្រះជាម្ចាស់តម្រូវឱ្យ "គ្រប់លក្ខណ៍។"

103 អ្នកចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំណាសារិន នឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ។ អ្នកចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំបាទីស្ទ ពេនទូកុស្ត ទោះបីជាវាជាអ្វីក៏ដោយ វានឹងមិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកបានគ្រប់លក្ខណ៍នោះទេ។ អ្នកជាមនុស្សល្អ ស្មោះត្រង់ នឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកបានគ្រប់លក្ខណ៍នោះទេ។ អ្នកមិនគុណសម្បត្តិណាមួយ។ មិនមានអ្វីណាមួយអំពីអ្នក ដើម្បីជាគុណសម្បត្តិ។ អ្នកត្រូវបានបាត់បង់។ អ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹងខ្ញុំបានរក្សាច្បាប់។ ខ្ញុំរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ។ ខ្ញុំរក្សា*នេះ* រាល់ពិធីបរិសុទ្ធទាំងអស់របស់ព្រះ។ ខ្ញុំធ្វើបែប*នេះ*។"

104 ប៉ុលបាននិយាយថា "ចូរយើងទុកចោលរបស់ទាំងនោះឥឡូវនេះ។"

105 "មិនអីទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងធ្វើវា*នេះ*។ យើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ប្រជាជន ហើយយើងនឹងដាក់ដៃលើពួកគេសម្រាប់ការព្យាបាលពួកគេជាដើម។"

106 យើងអាចយកវាតាមខនីមួយៗនៃរឿងទាំងនោះ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងជឿ។ "មានក្ដីសង្ឃឹមមួយ ព្រះអម្ចាស់តែមួយ ជំនឿតែមួយ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមួយ។" យើងជឿថាមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ យើងជឿលើការរស់ឡើងវិញពីសេចក្ដីស្លាប់។ ពិតណាស់។ យើងជឿថាព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញ។ យើងជឿបែបនេះ។ "ដាក់ដៃលើអ្នកឈឺ" នោះហើយជាអ្វីដែលវាបាននិយាយ។ "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកអ្នកជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាសះស្បើយ។" យើងជឿបែបនោះ។

ប៉ុន្តែតើនោះជាអ្វី? ប៉ុលបាននិយាយថា "វាជាការងារស្លាប់ទាំងអស់។" វាជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។

107 "ឥឡូវនេះសូមបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។" អូ ខ្ញុំអើយ! យើងចូលទៅក្នុងរោងឧបោសថ មិនមែនជាគ្រឹះទេ រោងឧបោសថ រោងឧបោសថខ្លួនឯង។ នោះហើយជាគ្រឹះ◌ះ ច្បាប់ និងសេចក្ដីសុចរិត និង—និង—និង—និងចូលរួមព្រះវិហារ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយ—ហើយដាក់លើដៃ។ ទាំងនោះគឺជាលំដាប់លំដោយរបស់ក្រុមជំនុំ។

"ប៉ុន្តែឥឡូវនេះសូមចូលទៅក្នុងភាពគ្រប់លក្ខណ៍។" ហើយមានតែមួយគត់ដែលគ្រប់លក្ខណ៍ នោះគឺព្រះយេស៊ូវ។

108 តើយើងចូលទៅក្នុងទ្រង់ដោយរបៀបណា? "តាមរយៈមេតូឌីស្ទឬ?" អត់ទេ។ "ពេនទីកុស្តឬ?" អត់ទេ។ "បាទីស្ទឬ?" អត់ទេ។ "តាមរយៈព្រះវិហារណាមួយឬ?" អត់ទេ។ "រ៉ូម៉ាំងកាតូលិកឬ?" អត់ទេ។

109 តើយើងចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? រ៉ូម ៨:១។

> *ហេតុនោះ នៅជាន់នេះ អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ...នោះគ្មានទោសសោះ សាច់ឈាម ប៉ុន្តែតាមរឿងនៃព្រះវិញ្ញាណ* ដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលលោកីយបាននិយាយ។

110 ទោះបីជាអ្នកឈឺក៏ដោយ គ្រូពេទ្យនិយាយថា "អ្នកនឹងស្លាប់" កុំយកចិត្តទុកដាក់លើវា វាមិនរំខានអ្នកបន្តិចឡើយ។

111 ប្រសិនបើពួកគេប្រាប់អ្នកថា "អ្នកត្រូវក្លាយជាកាតូលិកមុនពេលអ្នកបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬត្រូវក្លាយជាព្រេសប៊ីធើរៀន ឬត្រូវធ្វើជាអ្នក*នេះ*" កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវាឱ្យសោះ។

"ហេតុនោះ នៅជាន់នេះ អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះគ្មានទោសសោះ។" អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកឃើញដោយភ្នែករបស់អ្នកគឺនៅលើផែនដី។

112 ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់អ្នក តាមរយៈព្រះបន្ទូល! ព្រះបន្ទូលគឺជាកញ្ចក់ឆ្លុះមើលរបស់ព្រះ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលជាទ្រង់ និងអ្វីដែលអ្នកមាន។ ហាលេលូយ៉ា! អូ ខ្ញុំអើយ! វាប្រាប់អ្នក។ នេះគឺជាសៀវភៅតែមួយគត់នៅក្នុងពិភពលោកដែលប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលអ្នកមកពីណា អ្នកជានរណា និងកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ បង្ហាញខ្ញុំនូវទំព័រអក្សរសិល្ប៍ គ្រប់ទីកន្លែងជាមួយនឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្វីផ្សេងទៀត រាល់សៀវភៅល្អៗដែលត្រូវបានសរសេរ គ្មាននរណាម្នាក់អាចប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះទេ។ *នេះ*គឺជាកញ្ចក់ឆ្លុះមើលរបស់ព្រះដែលបង្ហាញថាទ្រង់ជាអ្វី និងអ្នកជាអ្វី។ បន្ទាប់មក នៅចន្លោះនោះមានបន្ទាត់-នៃឈាមដែលបង្ហាញពីអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើការជ្រើសរើស។ ហ្នឹងហើយ។

113 "ដោយវិញ្ញាណតែមួយ" ឥឡូវនេះ កូរិនថូសទី១ ១២។ តើយើងចូលទៅក្នុងរូបកាយនោះដោយរបៀបណា?

"ដោយចាប់ដៃឬ?" អត់ទេ បាទ។ "ចូលរួមព្រះវិហារឬ?" អត់ទេ បាទ។ "ដោយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកមុជទៅថយឬទៅមុខឬ? នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬ? ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឬ? ក្នុងនាមផ្កាកុលាបនៃសារ៉ុន លីលីនៃជ្រលងភ្នំ ផ្កាយព្រឹកឬ? អ្វីដែលអ្នកចង់បានឬ?"

នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ "គ្រាន់តែជាចម្លើយនៃមនសិការដ៏ល្អចំពោះព្រះ។" ប៉ុន្តែយើងឈ្លោះប្រកែកគ្នា បែកបាក់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ត្រូវហើយ។ "ប៉ុន្តែទាំងអស់នោះគឺជាការប្រព្រឹត្តដែលស្លាប់។" យើងនឹងទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។

114 នោះជារឿងដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ អ្នកបម្រើព្រះម្នាក់បានជ្រមុជទឹកឱ្យអ្នក។ មិនថាគាត់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកបែរមុខឬថយទៅក្រោយ ឬបីដង បួនដង ឬមួយដង ឬរបៀបដែលគាត់ធ្វើវានោះ វាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងវាទេ។ អ្នកគ្រាន់តែបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងការប្រកបនៃក្រុមជំនុំនោះ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំនោះៈ អ្នកជឿលើការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការដាក់ដៃព្យាបាលអ្នកជំងឺ នោះគឺអស្ចារ្យណាស់ ប៉ុន្តែវាជាធម្មជាតិទាំងអស់ ហើយរូបកាយនោះនឹងត្រូវស្លាប់ម្តងទៀត ដូចអ្នកកំពុងរស់នៅដែរ។ វានឹងស្លាប់ម្តងទៀត។ "ឥឡូវនេះ ចូរយើងទុករបស់ទាំងនោះមួយឡែក ហើយបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។"

115 តើយើងឈានដល់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍ដោយរបៀបណា? នោះជាអ្វីដែលយើងចង់ដឹង។

...ព្រះគ្រីស្ទបាន*គ្រប់លក្ខណ៍*...

"ព្រះបានដាក់លើទ្រង់នូវអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។ ទ្រង់ត្រូវរបួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង មានស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង ទទួលការប្រៀនប្រដៅនៃសន្តិភាពរបស់យើងនៅលើទ្រង់ ជាមួយនឹងស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" នោះគឺជារាងកាយដែលយើងចង់ទៅ។ នោះគឺជារាងកាយ។ ហេតុអ្វី? បើអ្នកនៅក្នុងរូបកាយនោះ អ្នកនឹងមិនដែលឃើញការជំនុំជំរះទេ អ្នកនឹងមិនអាចភ្លក់រសជាតិនៃសេចក្តីស្លាប់បានទេ។ អ្នករួចផុតពី

សេចក្ដីស្លាប់ ការជំនុំជំរះ អំពើបាប និងអ្វីៗផ្សេងទៀត នៅពេលអ្នកនៅក្នុងរូបកាយនោះ។

116 "តើអ្នកចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? ដោយចូលរួមពោងឧបោសថនេះឬ?" អ្នកបានបាត់បង់ នៅឡើយទេ។ មិនអាចចូលរួមបានទេ យើងមិនមានសៀវភៅណាមួយទេ។ "តើយើងចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? ដោយចូលរួមព្រះវិហារខ្លះ?" ទេ បាទ។ "តើអ្នកចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា?" អ្នកកើតនៅក្នុងវា។

117 កូរិនថូសទី១ ១២។

> យើងបាន*ទទួលបុណ្យជ្រមុជ ចូលក្នុងរូបកាយតែ១ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណតែ១* …

118 តាមរយៈពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយនោះ ហើយរួចពីបាប។ ព្រះមិនឃើញអ្នកទៀតទេ ទ្រង់ឃើញតែព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនោះ ព្រះមិនអាចជំនុំជំរះរូបកាយនោះបានទេ។ ទ្រង់បានជំនុំជំរះរួចហើយ។ ទ្រង់បានទទួលយកការជំនុំជំរះរបស់យើង ហើយអញ្ជើញយើងចូល។ ហើយដោយសេចក្ដីជំនឿ តាមរយៈព្រះគុណ យើងដើរ ហើយទទួលយកការលើកលែងទោសរបស់យើង។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនាំយើងចូលទៅក្នុងការប្រកបជាមួយទ្រង់។ "ហើយយើងមិនដើរតាមលោកីយទៀតទេ គឺយើងដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។"

ប្រោសលោះយើង ព្រះបន្ទូលបានមករកយើង។ ទ្រង់បានស្លាប់ជំនួសខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ។ ខ្ញុំនៅទីនេះ ដែលធ្លាប់ស្លាប់ក្នុងអំពើបាប និងអំពើរំលង ត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ។ បំណងប្រាថ្នាទាំងអស់របស់ខ្ញុំគឺដើម្បីបម្រើទ្រង់។ សេចក្ដីស្រឡាញ់ទាំងអស់របស់ខ្ញុំគឺចំពោះទ្រង់។ ដំណើរការទាំងអស់របស់ខ្ញុំចង់នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ថាទោះខ្ញុំទៅទីណាក៏ដោយ ខ្ញុំធ្វើអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំលើកតម្កើងទ្រង់។ ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងបរបាញ់ ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងនេសាទ ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងលេងបាល់ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំ…អ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ ខ្ញុំត្រូវតែជា "ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងខ្ញុំ" ក្នុងជីវិតបែបនោះ ដែលនឹងធ្វើឱ្យមនុស្សប្រាថ្នាចង់ក្លាយជាបែបនោះ។ កុំនិយាយកុហក វាយបក និងរញ៉េរញ៉ៃក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក។ អ្នកយល់ទេ?

"ដោយវិញ្ញាណតែមួយ យើងត្រូវបានជ្រមុជក្នុងរូបកាយនោះ។" "ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំឃើញព្រះលោហិត ខ្ញុំនឹងរំលងអ្នក។"

119 ស្ដាប់។ សូមអានបន្តិចទៀតនៅទីនេះ។

> ...នោះពុំអាចនឹង*ធ្វើឲ្យ*ពួកអ្នកដែលចូលមកថ្វាយយញ្ញបូជាដដែល ៗរាល់តែឆ្នាំជានិច្ច បាន*គ្រប់លក្ខណ៍*ឡើយ។

"ដ្បិត..." ខទី២ នៃជំពូកទី១០។

> *ដ្បិតបើបាន តើគេមិនបានលែងថ្វាយទេឬអី?*

120 ប្រសិនបើវាអាចធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍...ហើយព្រះទាមទារភាពគ្រប់លក្ខណ៍។ បើកាន់ច្បាប់ បើធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់នឹងធ្វើឲ្យអ្នកគ្រប់លក្ខណ៍ បន្ទាប់មកមិនមាន—មិនចាំបាច់មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ អ្នកត្រូវបានធ្វើឱ្យគ្រប់លក្ខណ៍រួចហើយ។ ព្រោះថា នៅពេលដែលអ្នកគ្រប់លក្ខណ៍ នោះអ្នកគឺអស់កល្បជានិច្ច។ ដោយហេតុថា ព្រះមានតែមួយអង្គគត់គឺអស់កល្បជានិច្ច ហើយព្រះតែមួយគត់គឺគ្រប់លក្ខណ៍។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចក្លាយជាអស់កល្បជានិច្ច គឺក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

> ...*ពីព្រោះបញ្ញាចិត្តនៃពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ...នោះមិនបានដឹងថា*មានបាបទៀតទេ។

ថាម៉េច? "ពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ លែងមាន*បញ្ញាចិត្ត*..." ប្រសិនបើអ្នកសរសេរការបកប្រែនោះ វាគឺជា "បំណងប្រាថ្នា។"

> ...*ពួកអ្នក*ដែលថ្វាយបង្គំ*បានសម្អាតម្ដង*...គ្មាន*បំណង*ប្រាថ្នា*នៃអំពើ*បាបទៀត*ទេ*។

> ...ប្រសិនបើ*អ្នក*ថ្វាយបង្គំត្រូវបាន*សម្អាតម្ដងរួចហើយ*...

121 អ្នកឡើងទៅឥឡូវនេះហើយនិយាយថា "អូ ហាលេលូយ៉ា ខ្ញុំបានសង្គ្រោះកាលពីយប់មិញ។ ប៉ុន្តែ មែនហើយ ប្រទានពរដល់ព្រះ *នាង*បានធ្វើឱ្យខ្ញុំឈប់ជឿ។ ហាលេលូយ៉ា ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងបានសង្គ្រោះម្ដងទៀត។" អ្នកកំសត់មិនចេះហ្នឹងហាត់។ នោះមិនមែនជារបៀបនោះទេ។

122 "ពីព្រោះបញ្ញាចិត្តនៃពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ នោះមិនបានដឹងថាមានបាបទៀតទេ" ព្រះគម្ពីរបានថែង។ ស្ដាប់ដូចដែលយើងអានបន្ត បន្តិច។

> *តែយញ្ញបូជាទាំងនោះ*...នាំឲ្យរំឭកឃើញ ពីអំពើបាបរបស់គេរាល់តែឆ្នាំវិញ។

123 ឥឡូវនេះយើងនឹងទម្លាក់ចុះ វាយចុះប្រហែលខ៨ ដើម្បីសន្សំពេលវេលា និងកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅដល់។

> *ក្រោយដែលមានព្រះបន្ទូលថា យញ្ញបូជា និងដង្វាយ ហើយដង្វាយដុត និងដង្វាយ...លោះបាប ទ្រង់មិនចង់បានទេ ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យដែរ ជារបស់ដែលគេថ្វាយតាមក្រឹត្យវិន័យ*

124 ខទី៩។

> *នោះទ្រង់ក៏ថែមព្រះបន្ទូលនេះទៀតថា មើល ឱព្រះអង្គអើយ។ ដូច្នេះទ្រង់បានលើក...ចោល...សេចក្តីមុន ដើម្បីនឹងតាំងសេចក្តីក្រោយវិញ។*

125 សូមឲ្យយើងមានពេលនៅលើវា។ ដរាបណាអ្នកជាព្រេសប៊ីធើរៀន ឬ ពេនទីកុស្ត ឬ បាទីស្ទឬ មេតូឌីស ទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីជាមួយអ្នកបានទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែយកវាចេញជាមុន ឃើញទេ ដូច្នេះទ្រង់អាចបង្កើតសេចក្តីក្រោយបាន។ វែងដូចអ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹងខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ។" ហ្អា គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងពួកមេតូឌីស្ទ ឬបាទីស្ទ ឬ ពេនទីកុស្តទេ។ ប៉ុន្តែ បងប្រុស វាមិនមែនទេ—មិនមែនសោះ។ អ្នកត្រូវបន្តទៅភាពគ្រប់លក្ខណ៍ គឺចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

126 ចាំមើលពេលនេះ បន្តិច។

> *គឺដោយសារ...យើងរាល់គ្នាបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារដង្វាយថ្វាយរូបអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ១ដងជាសំរេច។*

127 ហ៎? តោះអានបន្តិចទៀត ហើយចាំមើល។ អនុញ្ញាតឱ្យវាចូលខណៈពេលដែលយើងកំពុងអាន "ម្តងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។"

> *ឯអស់ទាំងសង្ឃក៏ឈរធ្វើការងាររាល់តែថ្ងៃ*
> ទាំង*ថ្វាយយញ្ញបូជាដដែលជាញឹកញាប់ ដែលពុំអាចនឹងដោះបាបបានឡើយៈ*
>
> *តែទ្រង់វិញ...*

តើអ្នករួចរាល់ហើយឬនៅ? ឥឡូវនេះអ្នកបើកអាវកាក់ហើយ ម៉េចក៏មិនគេច វាចុះទៅដល់បេះដូង? "ប៉ុន្តែទ្រង់វិញ។" បុរសអ្វី? មិនមែនជាសម្តេចប៉ាបនៃទីក្រុងរ៉ូម មិនមែនជាប៊ីស្សពនៃព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ ឬព្រះវិហារផ្សេងទៀតទេ។

តែទ្រង់វិញ ព្រះគ្រីស្ទ ក្រោយដែលទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជាតែ១ ដោយព្រោះបាប នោះទ្រង់បានគង់ខាងស្តាំព្រះ នៅជារៀងរាប ដរាបទៅ

ទាំងចាំទំរាំដល់បានដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវ ឲ្យធ្វើជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់។

មើល។ នៅទីនេះនាងមក។

*ដ្បិតបាន*គ្រ-ប់-ល-ក្ខ-ណ៍*អស់កល្បជានិច្ច ដោយសារដង្វាយតែ១នោះ...*

"រហូតដល់ការរស់ឡើងវិញបន្ទាប់"? តើវានិយាយអ្វី?

...ដ្បិតទ្រង់ធ្វើឲ្យពួកអ្នក ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធហើយ បានគ្រប់លក្ខណ៍អស់កល្បជានិច្ច ដោយសារដង្វាយតែ១នោះ។

តើអ្នកយល់ទេ? "ចូរយើងបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។"

128 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាពោលថា "អូ បាទ យើងជឿលើភាពបរិសុទ្ធ។ ហាលេលូយ៉ា! យើងជឿលើការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។" ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងយកផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ អ្នកគ្រាន់តែបោះបង់*នេះ*ចោលនិង*នោះ*ចោល។ អ្នកដឹងថាអ្នកមិនគួរធ្វើវាទេ។

លុះត្រាតែព្រះគ្រីស្ទបានបើកទ្វារ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នារស់ឡើងវិញ។ ហើយអ្នកបានក្លាយទៅជាកន្លែងដែលអំពើបាបបានស្លាប់ ហើយសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា វាបានរលត់អស់ហើយ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់ដកសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនឯងចេញ ទ្រង់នឹងតាំងអង្គទ្រង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ "ហើយវាគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នៅក្នុងអ្នក សេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អ។"

...អនុញ្ញាតឱ្យយើងបន្តទៅភាពគ្រប់លក្ខណ៍

129 តើយើងអាចគ្រប់លក្ខណ៍ដោយរបៀបណា? តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ មិនមែនតាមរយៈការចូលរួមព្រះវិហារទេ។ មិនមែនតាមរយៈអំពើល្អរបស់យើងទេ ឬអ្វីដែលយើងធ្វើ។ នោះមិនអីទេ។ មិនមែនដោយសារយើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមវិធី*នេះ*ឬរបៀប*នោះ*ទេ។ មិនមែនដោយសារយើងបានជាសះស្បើយដោយការដាក់ដៃលើទេ។ មិនមែនដោយសារអ្វីផ្សេងទៀតទាំងនេះ "យើងជឿលើសេចក្តីស្លាប់ ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញ។"

130 ប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចនិយាយដោយប្រើភាសាដូចជាមនុស្ស និងទេវតា" នោះជាភាសាដែលយល់បាន និងភាសាដែលមិនអាចយល់បាន ត្រូវតែបកស្រាយ "ខ្ញុំនៅតែគ្មានអ្វីសោះ។ ទោះបីខ្ញុំមានអំណោយទាននៃចំណេះដឹង និងយល់ពីប្រាជ្ញារបស់ព្រះទាំងអស់ក៏ដោយ" អាចពន្យល់ពីព្រះគម្ពីរ...ចងវាជាមួយគ្នា "ខ្ញុំនៅតែគ្មានអ្វីសោះ។" ខំប្រឹងរៀនច្រើនពេលទៅសាលាការរៀនព្រះគម្ពីរ វាមិនបានល្អ ច្រើនពេកទេ? "ទោះបីជាខ្ញុំមានជំនឿថាខ្ញុំអាចរើភ្នំបានក៏ដោយ..." យុទ្ធនាការព្យាបាលមិនមានន័យច្រើនទេ មែនទេ? "ខ្ញុំគ្មានអ្វីទេ។ ទោះបីជាខ្ញុំយករូបកាយទៅដុតជាយញ្ញបូជាក៏ដោយ។"

131 "អូ" ពួកគេនិយាយថា "បុរសនោះជាអ្នកជឿ។"

132 "ប៉ុន្តែគាត់មិនជាអ្វីសោះ" ប៉ុលបាននិយាយថា "មិនដែលក្លាយជាអ្វីសោះ។"

133 "ដ្បិតកន្លែងណាដែលមានភាសា នោះនឹងលែងផុតទៅ ទំនាយនៅឯណា វានឹងបាត់ទៅ កន្លែងណាមានអ្វីៗទាំងអស់នេះ នឹងត្រូវកន្លងផុតទៅ។ ប៉ុន្តែកាលណាភាពគ្រប់លក្ខណ៍បានមកដល់ នោះនឹងបាត់ទៅដោយផ្នែក។" ឃើញទេ "ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។" តើអ្វីទៅគ្រប់លក្ខណ៍? សេចក្តីស្រលាញ់។ តើសេចក្តីស្រលាញ់ជាអ្វី? គឺព្រះ។ "សូមឲ្យយើងលះចោលកិច្ចការ និងពិធីបរិសុទ្ធតូចៗទាំងនេះចោលមួយឡែក ហើយបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។" អ្នកមើលឃើញវាទេ? យើងបានគ្រប់លក្ខណ៍តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ តើយើងចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។

134 "មិនអីទេ តើមានអ្វីកើតឡើង?" អ្នកបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។

135 "អញ្ចឹងតើខ្ញុំញាប់ញ័រ លោតកញ្ឆេង ធ្វើវាទេ?" អ្នក—អ្នកមិនត្រូវធ្វើអ្វីសោះ។ អ្នកបានធ្វើរួចហើយ ព្រះបាននាំអ្នកពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយអ្នកនៅរស់។ បន្ទាប់មកផ្លែឈើនៃជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញវា។

136 មេតូឌីស្ទ និងណាសារិនជាច្រើនបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងតាមដែលអ្នកអាចស្រែក លួចគ្រាប់ពូជពីហោប៉ៅបុរសម្នាក់ ត្រូវហើយ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចធ្វើបាន។

137 អ្នកជាច្រើនដែលជាពេនទីកុស្តនិយាយភាសាដទៃ ដូចជាចាក់សណ្តែកលើគោ មែនហើយ ចេញភ្លាមរត់ទៅជាមួយប្រពន្ធគេ ធ្វើគ្រប់បែបយ៉ាង។ នោះមិនមែនទេ បងប្រុស។

138 កុំព្យាយាមបង្ហាញអារម្មណ៍ឬអ្វីមួយដើម្បីជំនួសព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលកំណើតថ្មីបានមកដល់ អ្នកត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីដើម្បីបញ្ជាក់វា។ ជីវិតរបស់អ្នកបញ្ជាក់វា នៅពេលអ្នកដើរ។ អ្នកគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកមាន ហើយពិភពលោកទាំងមូលឃើញការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក។

139 ឥឡូវនេះ ការនិយាយភាសាដទៃ ស្រែកនៅទីនោះ នោះគ្រាន់តែជាគុណលក្ខណៈដែលធ្វើតាមជីវិតប្រភេទនេះ។

ហើយអ្នកអាចយក ក្លែងបន្លំលក្ខណៈទាំងនោះ និងមិនដែលមានជីវិតបែបនោះទេ។ យើងឃើញវា។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជាការពិត? ប្រាកដណាស់ អ្នកដឹង។ ប្រាកដណាស់អ្នកដឹង។ ខ្ញុំអើយ! អ្នកឃើញវានៅជុំវិញអ្នក។

140 ដូច្នេះ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចនិយាយថាជាភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ លុះត្រាតែវាជាជីវិតរបស់អ្នកដែលអ្នករស់នៅ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់និយាយភាសាដទៃ នោះជាការត្រឹមត្រូវទាំងស្រុង ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្នុងជីវិតដើម្បីគាំទ្រវា។ ត្រូវហើយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ស្រែក ល្អ នោះជាការល្អ។ ខ្ញុំក៏ស្រែក ក៏ សប្បាយចិត្តដែរពេលខ្លះខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចពាក់ស្បែកជើងមួយគូបាន ខ្ញុំចូលចិត្តលោតដោយជើងទរទេ។ ហើយវាអស្ចារ្យណាស់។ ខ្ញុំជឿវា។

141 ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្ត ហើយអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយ មនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ។ ពេលគេដេកនៅទីនោះហើយពេទ្យក៏ដើរចេញហើយនិយាយថា "ចប់ហើយទៅ" ដេកនៅទីនោះពីរបីម៉ោង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមកភ្លាមហើយបង្ហាញការនិមិត្តមួយ ចុះទៅទីនោះ ហើយប្រោសមនុស្សនោះឡើង។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលថ្លង់ គរ និងខ្វាក់ ហើយពិការ បានដើររួច។ នោះមិនមែន... នោះគ្រាន់តែជាលក្ខណៈសម្បត្តិ។

142 បងប្អូនអើយ តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ មុនពេលដែលពិភពលោកមានមូលដ្ឋានគ្រឹះលើវា ព្រះតាមរយៈព្រះគុណដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បាន

មើលចុះ ហើយដោយការដឹងជាមុន ទ្រង់បានឃើញអ្នក និងខ្ញុំ។ ទ្រង់ដឹងពីអាយុដែលយើងរស់នៅ។ ទ្រង់ដឹងថាយើងនឹងទៅជាយ៉ាងណា។ ដូច្នេះ តាមរយៈការជ្រើសរើស ទ្រង់បានជ្រើសរើសយើងមុនកំណើតពិភពលោក ដើម្បីនៅជាមួយទ្រង់ដោយគ្មានស្លាកស្នាម។

143 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់បានជ្រើសរើសយើងមុនកំណើតផែនដី ដើម្បីនៅក្នុងទ្រង់ដោយគ្មានស្លាកស្នាម ហើយយើងបានកើតមកគ្រប់គ្នាមានស្លាកស្នាម ហើយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាច...គ្មានអ្វីអាចសម្អាតយើងបានទេ តើយើងនឹងទៅដោយរបៀបណាបើគ្មាន—តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចកុំឱ្យមានស្លាកស្នាម "ទ្រង់បានចាត់ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ មិនត្រូវមានទីបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច មិនត្រូវវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" ពេលដែលយើងចូលមកក្នុងទ្រង់ ដោយសេចក្ដីជំនឿ យើងបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រាស់ហៅយើង។

144 មុនពេលមានរូបកាយនៅលើផែនដីនេះ រូបកាយរបស់អ្នកបានដេកនៅទីនេះ។ វាត្រូវបានផលិតចេញពីកាល់ស្យូម ប៉ូតាស្យូម សំណើម លោហធាតុ—ពន្លឺលោហធាតុ និងប្រេងឥន្ធនៈជាដើម ធាតុដប់ប្រាំមួយ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្ដើមសណ្ឋិតលើផែនដី "ស្វែងរកការពេញចិត្ត។" ហើយដូចដែលវាបានធ្វើ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺមានផ្កាអ៊ីស្ទើរតូចមួយចេញមក។ បន្ទាប់មកទ្រង់បណ្ដុះស្មៅ និងសត្វស្លាបមួយចំនួន ហើយបន្តិចក្រោយមក មានបុរសម្នាក់ចេញមក។

145 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនដែលបង្កើតស្ត្រីចេញពីធូលីដីទេ។ នាងគឺជាបុរសរួចទៅហើយ តាំងពីដំបូង បុរសនិងស្ត្រីគឺតែមួយ។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានយកឆ្អឹងជំនីររបស់អ័ដាម ហើយបង្កើតស្ត្រីជាជំនួយដល់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មក អំពើបាបចូលមក...

146 ព្រះនឹងមិនចាញ់ឡើយ ទោះជាមានអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ។ ទ្រង់នឹងមិនដែលចាញ់ឡើយ។ បន្ទាប់មក ស្ត្រីចាប់ផ្ដើមបង្កើតបុរសមកលើផែនដី។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះគុណដ៏អស់កល្ប ទ្រង់បានទតឃើញអ្នកណានឹងបានសង្គ្រោះ ហើយទ្រង់បានហៅអ្នក។ "គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ

លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំហៅគាត់ជាមុនសិន។" "មិនមែនអ្នកដែលមានចិត្ត ឬអ្នកដែលរត់ទេ គឺជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។"

147 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំបានស្វែងរកព្រះ។ ខ្ញុំបានស្វែងរកព្រះ។" ទេ អ្នកមិនដែល សោះ។ ព្រះបានស្វែងរកអ្នក។ នោះហើយជារបៀបដែលវានៅដើមដំបូង។

148 វាមិនមែនអ័ដាមនិយាយទេថា "ឱព្រះវរបិតា ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំបាន ប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ តើទ្រង់នៅឯណា?"

149 គឺជាព្រះវរបិតានិយាយថា "អ័ដាម អ័ដាម តើអ្នកនៅឯណា?" នោះជាធម្មជាតិ របស់មនុស្ស។ នោះជាភាពតានតឹងរបស់មនុស្ស។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់ បានធ្វើ។

150 "ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមកឯខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាទាញ គាត់មក។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាប្រទានឱ្យខ្ញុំ..." ហាលេលូយ៉ា! "អ្វី ទាំងអស់ដែលមក ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោស គាត់ឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" ពរជ័យអ្វីដែលជាការសន្យាដ៏មានពរ របស់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌! យប់នេះយើងនឹងទៅដល់ កន្លែងដែលថា "ទ្រង់បានស្បថ ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។" គ្មានអ្វីធំជាងនេះទេ។ អ្នកស្បថដោយនរណាម្នាក់ធំជាង អ្នក។ គ្មានអ្នកណាធំជាងនោះទេ ដូច្នេះ ព្រះបានស្បថចំពោះទ្រង់ផ្ទាល់។ យើង កំពុងចូលទៅក្នុងវា របៀបដែលទ្រង់ធ្វើវា ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើវា ហើយ បានស្បថនឹងអង្គទ្រង់ថា ទ្រង់នឹងប្រោសយើងឡើង ហើយធ្វើឲ្យយើងក្លាយជា មរតករបស់ទ្រង់។

151 អូ! តើយើងអាចឈរបានយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងរឹងមាំយ៉ាងណានៅព្រឹក នេះ! តើអ្នកអាចមើលទៅយ៉ាងណា ប្រសិនបើសេចក្តីស្លាប់កំពុងសម្លឹងមើល អ្នក អ្នកអាចនិយាយដូចប៉ុល "សេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា? ផ្នូរ អើយ តើជ័យជំនះឯងនៅឯណា? ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលប្រទានឲ្យ យើងមានជ័យ ជម្នះ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រិស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។" ហ្នឹងហើយ។ ហេតុអ្វី?

152 "អូ អ្នកបានធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។"

153 "ខ្ញុំដឹងហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។" ហា លេលូយ៉ា!

154 "តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាបានជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយតែមួយ។" អ្នកមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន ទោះជាអ្នកជាអ្វីក៏ដោយ យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយតែមួយ។ យើងមានការប្រកប ហើយយើងជាពលរដ្ឋនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ដោយប្រកាសថា "យើងមិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ។"

155 កូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំមកនៅថ្ងៃមួយបាននិយាយថា "ប៉ា ក្មេងស្រីតូចនេះធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ ហើយពួកគេបានធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ យើងបានទៅផ្ទះ។ ពួកគេបានធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។" ខ្ញុំបាននិយាយថា...បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនធ្វើវា?"

156 ខ្ញុំបាននិយាយថា "សម្លាញ់ចិត្តប៉ា យើងមិនមែនជាលោកិយនោះទេ។ ពួកគេរស់នៅក្នុងលោកិយសម្រាប់ខ្លួនឯង។"

157 បាននិយាយថា "តើយើងទាំងអស់គ្នាមិនដើរលើផែនដីតែមួយទេឬ?"

158 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នៃលោកិយ កូនសម្លាញ់។ យើងមិនមែនជាមនុស្សក្នុងចំណោមពួកគេទេ។"

159 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរចេញពីពួកគេទៅ។" ឃើញទេ អ្នកមិនមែនជាបែបនោះទេ។ ហើយនៅពេលដែលធម្មជាតិថ្មីនោះចូលមកក្នុងអ្នក អ្នកមិនចាំបាច់ត្រូវបានដកចេញទេ។ អ្នកមិនចង់ត្រឡប់ទៅវិញ ដូចប្រពន្ធរបស់ឡុតទេ។ អ្នកទើបតែកើតចេញពីវា។ ហើយអ្នកស្ថិតនៅក្នុងវិមាត្រមួយទៀត។ ហើយវាមើលទៅគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមចំពោះអ្នក។

ហើយនេះ អាមេរិកដ៏ធំ និងអស្ចារ្យដែលយើងរស់នៅ បានក្លាយទៅជាភាពរីករវដ៏ធំមួយរបស់វា។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺតណ្ហានិងស្ត្រី។ ហើយមនុស្សស្រីតាមរបៀបដែលពួកគេស្លៀកពាក់ បុរសតាមរបៀបដែលពួកគេកំពុងសម្តែង និង—និងអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ ហើយបន្ទាប់មកហៅខ្លួនឯងថា "គ្រិស្ទាន។"

160 ជាឧទាហរណ៍ អែលវីប្រេសលី សូមទៅចូលរួមព្រះវិហារ ពេនទីកុស្តឥឡូវនេះ។ ពីព្រោះ នោះហើយជាកន្លែងដែល...យូដាសបានប្រាក់សាមសិបដួង។ អែលវី ទទួលបានកងនាវា កាឌីឡាក និង—និងពីរបីលានដុល្លារសម្រាប់លក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់គាត់។ អាធួរ ហ្គុតហ្វ្រេ។ មើលនោះនែ។

161 រកមើលនៅទីនេះនៅជីមមី អុសប៊ិន នៅ ល្វីសស្វីល នៅទីនោះជាមួយនឹងបុកគី-វូគីចាស់ រ៉ុក-ខិន-រ៉ូល ចាស់ រឿងមិនសមហេតុផលនិងភាពកខ្វក់។ ហើយនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ចូរយកព្រះគម្ពីរ ហើយឈរនៅលើវេទិកា ហើយអធិប្បាយ។ ថោកទាបម្លេះ!

គ្មានឆ្ងល់ទេ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "តុនីមួយៗពោរពេញដោយក្អួត។" ហេតុអ្វីបានជាយើងរស់នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អាក្រក់!

162 ហើយមនុស្សនិយាយថា "អូ ពួកគេមានជំនឿណាស់។" អូ! មិនដឹងទេថាអារក្សជាអ្នកជឿព្រះ? អ្នកមិនដឹងថាកាអ៊ីនមានជំនឿដូចអេបិលទេឬ? ប៉ុន្តែ គាត់មិនមានការបើកសម្តែងទេ។ នោះហើយជាវា។ គាត់មិនមានការបើកសម្តែងទេ។

បាទ យើងទាំងអស់គ្នាទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះបានទទួលជីវិត នោះគឺជាអ្នកដែលបានទទួលការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ មិនមែនដោយការញាប់ញ័រ លោត មិនមែនដោយការចូលរួមក្នុងព្រះវិហារទេ។ ប៉ុន្តែ ការបើកសម្តែង ព្រះបានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់។

163 មើលអ្វីដែលបាននិយាយ "តើនរណាថាខ្ញុំជាកូនមនុស្ស?"

164 "អ្នកខ្លះថា ទ្រង់ជា 'ហោរា។' ហើយអ្នកខ្លះនិយាយថា ទ្រង់គឺជា 'អេលីយ៉ា។' ហើយខ្លះ..."

បានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែតើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជាអ្នកណា?"

165 ពេត្រុសបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។" នោះមិនមែនមកពីបបូរមាត់របស់គាត់ទេ។

166 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស៊ីម៉ូន ជាកូនរបស់យ៉ូណាស ជាអ្នកមានពរហើយ ព្រោះសាច់ឈាមមិនដែលបង្ហាញការនេះទេ។ អ្នកមិនដែលរៀនរឿងនេះតាម—សីលធម៌ខ្លះនៃព្រះគម្ពីរ ឬសិក្ខាសាលាខាងទ្រឹស្តីខ្លះ។ អ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ដ្បិតសាច់ឈាមមិនបានបើកសម្តែងរឿងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានបើកសម្តែងវា។ ហើយនៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។"

167 ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្ទាន នៅព្រឹកនេះ ពីព្រោះអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំនោះអ្នកនឹងត្រូវបាត់បង់។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្ទាន ដោយសារអ្នកបានឆ្លងផុត

ពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត នោះអ្នករួចផុតពីការជំនុំជំរះ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អ្នកកំពុងក្លាយជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះគ្រប់ពេលវេលា។ ព្រះមិនអាចឃើញការអាក្រក់ណាមួយបានទេ។ អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ តើខ្ញុំនឹងធ្វើខុសទៀតទេ?" ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនធ្វើវាដោយចេតនាទេ។

168 ឥឡូវយើងចូលទៅក្នុងវា បន្តិចទៀតហើយ "ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយស្ម័គ្រចិត្ត បន្ទាប់ពីបានទទួលសេចក្តីពិតហើយ នោះនឹងលែងមានយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបទៀតហើយ។" យើងចូលទៅយប់នេះ ព្រោះវាឃើតបន្តិចហើយ។

169 សូមអានខគម្ពីរនេះពីរបីចំណុចទៀត ដូច្នេះយើងអាចមានអារម្មណ៍ល្អក្នុងការចុះក្រោមបន្តិចទៀត។ ត្រូវហើយ។ មែនហើយ យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅយប់នេះ ខទី៤។ ស្តាប់រឿងនេះ។

គ្មានផ្លូវណានឹងនាំពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ហើយភ្លក់...ទាំងភ្លក់... អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ហើយភ្លក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និងការឫទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ

រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្ត...ម្តងទៀតទេ...

ឃើញទេ? ហើយយើងយករឿងនោះទៅក្នុងហេព្រើរ១០ ហើយត្រឡប់ទៅមុខដើម្បីបង្ហាញថានេះជាអ្វី។

170 មិត្តអើយ "ចូរយើងបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។" យើងមាន...យើងមិនមែន...យើងគ្មានលេសថ្ងៃនេះទេ។ យើងគ្មានលេស អ្វីទាំងអស់។ ព្រះនៃស្ថានសួគ៌បានលេចមកនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ហើយទ្រង់កំពុងធ្វើដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ នៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះពីមុន នៅពេលដែលទ្រង់នៅលើផែនដី។ ទ្រង់បានបង្ហាញឲ្យឃើញ ដូចដែលយើងកំពុងចូលមកតាមរយៈព្រះគម្ពីរនេះ។ ហើយអ្នក—អ្នករាល់គ្នា ដឹងយ៉ាងនេះ ហើយថាយើងបានធ្វើការអស្ចារ្យដោយអព្ភូតហេតុ ហើយពីទីសម្គាល់មួយទៅទីសម្គាល់មួយ ដោយការអស្ចារ្យមួយទៅការអស្ចារ្យមួយ ថាទ្រង់បានធ្វើជាមួយរាស្ត្រទ្រង់នៅទីរហោស្ថាន កិច្ចការ និងទីសំគាល់ដែលទ្រង់បានធ្វើ កិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះ បានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម

ហើយរឿងដូចគ្នានេះកំពុងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ នៅទីនេះក្នុងចំណោមពួកយើង។ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលដើម្បីបញ្ជាក់វា។ នេះជារឿងដែលត្រូវនិយាយឱ្យត្រូវ ធ្វើឱ្យត្រូវ។ នេះជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលធ្វើដូចគ្នា ដូច្នេះយើងគ្មានលេសទេ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

171 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដោយឃើញថាយើងត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយពពកនៃសាក្សីដ៏អស្ចារ្យនេះ ចូរយើងទុកចោលគ្រប់ពាក្យទាំងអស់ គ្រប់ការខុស គ្រប់ពាក្យគំរោះគំរើយ គ្រប់ពាក្យអាក្រក់ រាល់ការគិត "ហើយសូមឲ្យយើងរត់ដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការប្រណាំងដែលបានកំណត់ពីមុខយើង សម្លឹងមើលទៅអ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបញ្ចប់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។" ឱព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធបំផុតរបស់ទ្រង់អើយសូមប្រទានពរដល់ទ្រង់! របៀបដែលទ្រង់បានយាងមកផែនដី ដើម្បីប្រោសលោះមនុស្សដែលបានធ្លាក់ចុះ ហើយដើម្បីនាំពួកគេត្រឡប់ទៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវិញ។ ហើយយើងសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការនេះ។ ហើយឥឡូវនេះដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់...យើងមិនដែលជ្រើសរើសទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានជ្រើសរើសយើង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកមិនបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នក។" ពេលណា? "មុនពេលបង្កើតពិភពលោក។"

172 ហើយ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើមានអ្វីនៅព្រឹកនេះ ប្រហែលជាមានអ្នកបានបញ្ឈប់ការនេះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែជានិច្ចកាលមានការគោះទ្វាចិត្តខ្លះ។ ប្រហែលជាពួកគេបានចូលព្រះវិហារដោយគិតថា "ជាការប្រសើរណាស់ វានឹងមិនអីទេ។" ព្រះបិតាអើយ ប្រាកដណាស់ បទគម្ពីរបានពន្យល់នៅព្រឹកនេះថា អ្នកមិនអាចលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយព្រះវិហារបានទេ ហើយត្រូវមានភាពសុចរិត អ្នកក៏មិនអាចល្អ មិនកុហកលួចធ្វើអ្វីអាក្រក់ ហើយនៅតែសុចរិតបានដែរ។

173 យើងមានសេចក្តីសុចរិតតែមួយ មិនមែនជារបស់យើងទេ គឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងបានគ្រប់លក្ខណ៍។ ដូច្នេះ ការនៅក្នុងទ្រង់ ព្រះមិនឃើញកំហុសរបស់យើងទេ។ ពេលយើងធ្វើអ្វីខុសមានវិញ្ញាណនៅក្នុងខ្លួនយើង ស្រែកឡើង "ឱព្រះបិតាអើយ សូមអត់ទោសឲ្យទូលបង្គំផង!" បន្ទាប់មក ព្រះមិនឃើញទេ។ ហើយយើងត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុង

ការប្រកបនិងព្រះគុណជាមួយទ្រង់។ សូមថ្វាយព្រះពរព្រះអម្ចាស់ ពេលដែលយើងបិទកម្មវិធីនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

174 ចាំមួយភ្លែត ខ្ញុំចូលចិត្តសួរអ្នក។ មិនថាអ្នកធ្វើអ្វីទេ អ្នកបាត់បង់។ ស្តាប់រឿងនេះ។ មួយរយៈមុន...ខ្ញុំប្រហែលជាបានប្រាប់វាពីមុនមក។ នេះគឺជាបទពិសោធន៍តូចមួយបានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។

175 ខ្ញុំបានឡើងនៅ— នៅតូលេដូ អូហៃអូ។ ខ្ញុំបាននៅក្នុងការប្រជុំ ហើយ—ហើយមានការប្រជុំនៅទីនោះ និងមានមនុស្សជាច្រើន។ ពួកគេស្គាល់សណ្ឋាគារដែលខ្ញុំស្នាក់នៅ។ ដូច្នេះ គេនាំខ្ញុំចេញទៅក្នុងស្រុក។ ខ្ញុំស្នាក់នៅទីនោះ ផ្ទះសំណាក់តូចមួយ។

176 យើងបានញ៉ាំអាហារនៅភោជនីយដ្ឋាន ដុងកាត់តូចមួយ។ វាជាកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ នារីតូចៗនៅទីនោះ ដូចដែលគ្រិស្ទាននិងអ្នកបរិសុទ្ធដែលមើលទៅ ស្អាតនិងស្រស់ស្រាយពិតប្រាកដ។ ថ្ងៃអាទិត្យមកដល់ ខ្ញុំឃ្លានហើយ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានតមបន្តិច។ ហើយខ្ញុំចង់ឆ្លងផ្លូវទៅម្ខាងទៀត កម្មង់អីបន្តិច។ ផ្លូវតូចមួយនៅទីនោះនៅកាច់ជ្រុងមួយ ហើយនៅទីនោះគ្រាន់តែជាកន្លែងធម្មតា ធម្មតា ធម្មតារបស់អាមេរិកសម្រាប់ញ៉ាំ។ តូច មានកន្លែងតិចតួច ហាងកាហ្វេ បើកពេញមួយយប់។ ពេលខ្ញុំដើរទៅទីនោះនៅថ្ងៃអាទិត្យនោះ ប្រហែលម៉ោងពីររសៀល មុនពេលចុះទៅអធិប្បាយនៅរសៀលថ្ងៃនោះ ខ្ញុំមានចិត្តខ្លាំងណាស់ ខ្ញុំមិនដឹងធ្វើយ៉ាងណាទេ។

177 ខ្ញុំដើរចូល ហើយរឿងដំបូងដែលខ្ញុំកត់សម្គាល់គឺនារីវ័យប្រហែលដប់ប្រាំមួយដប់ប្រាំបីឆ្នាំ ប៉ាប៉ាជាទីស្រឡាញ់ខ្លះ ម្តាយជាទីស្រឡាញ់ខ្លះ ឈរនៅទីនោះជាមួយក្មេងប្រុស ដោយដៃនាងអោបនៅជុំវិញត្រគាក។ ក្រុមក្មេងជំទង់កំពុងអង្គុយនៅឯ—នៅកន្លែងគិតលុយ។

178 ខ្ញុំបានលឺម៉ាស៊ីនស្លុត។ ក្រឡេកមើលទៅ*ទីនេះ* ឃើញមានប៉ូលីសម្នាក់ឈរនៅដៃអោបជុំវិញនារីម្នាក់ ឡើងជុំវិញទីនេះ ចង្កេះរបស់នាង និងកំពុងលេងម៉ាស៊ីនស្លុត។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយថាការលេងល្បែងស៊ីសងនិងម៉ាស៊ីនស្លុតគឺខុសច្បាប់នៅរដ្ឋអូហៃយ៉ូ អ្នកជាមនុស្សនៅ បាគអាយនៅទីនេះ។ ហើយអ្នកដឹងថាវាខុសច្បាប់។ ហើយនៅទីនេះគឺជាច្បាប់ លេងម៉ាស៊ីនស្លុត និងបុរសម្នាក់ដែលមានអាយុស្របាលខ្ញុំ ប្រហែលជារៀបការហើយ មានកូនច្រើន ប្រហែលជាជីតា

គេ។ ប៉ូលីសដើរល្បាតតាមដងផ្លូវ លេងម៉ាស៊ីនស្លុត។ មានក្មេងនោះ...តើក្មេងវ័យជំទង់បានធ្វើអ្វីខ្លះ? តើនេះបានធ្វើអ្វី?

179 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ។ គ្មានអ្នកណាកត់សម្គាល់ខ្ញុំចូលទេ គេរវល់ពេកពាក់កណ្ដាលស្រវឹង។ ដូច្នេះខ្ញុំបានមើល។ ខ្ញុំបានឮនរណាម្នាក់និយាយថា "អញ្ចឹងតើអ្នកគិតថាភ្លៀងនឹងប៉ះពាល់ដើមត្របែកទេ?" ហើយក្រឡេកមើលជុំវិញទីនេះ ហើយនៅទីនេះមាននារីម្នាក់អង្គុយនៅទីនោះ ស្ត្រីចំណាស់ពិត...នាងមានអាយុហុកសិបប្រាំ ចិតសិបឆ្នាំ នៅជិតវា។ ហើយស្ត្រីកំសត់...ខ្ញុំមិនបន្ទោសនរណាម្នាក់ពីការសម្លឹងមើលការល្អរបស់ខ្លួនទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាង...នាងបានតុបតែងខ្លួន ធ្វើឱ្យសក់របស់នាងពណ៌ខៀវ មើលទៅពណ៌ខៀវស្រងាត់។ ហើយទាំងអស់ត្រូវបានកាត់ផ្ដាច់ពីលើកំពូលហើយធ្វើឱ្យវាមានពណ៌ខៀវស្រងាត់។ ហើយនាងមានការផាត់មុខក្រាស់ៗ ឬអ្វីដែលអ្នកហៅថាវត្ថុដែលដាក់លើមុខរបស់នាង ហើយមានស្នាមធំៗ។ នាងស្លៀកខោខ្លីរឹបបន្តិច ហើយចាស់ទ្រុឌទ្រោមរហូតដល់សាច់ទន់ ជ្រាយហើយ សាច់ត្រូវបានយាចុះក្រោមដូច*នេះ* នៅជើងរបស់នាង។ ហើយនាងស្រវឹង។ នាងអង្គុយនៅទីនោះជាមួយបុរសចំណាស់ម្នាក់ ហើយវានៅរដូវក្ដៅ ពាក់អាវធំពណ៌ប្រផេះចាស់មួយ ឬអាវរអូលីវ។ វាព្យួរចុះ*ដូចនោះ* ហើយក្រមាធំមួយនៅជុំវិញករបស់គាត់។ ស្រវឹងពីរនាក់ហើយនៅជាមួយស្ត្រីចំណាស់ដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ។

180 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ហើយមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអើយ តើទ្រង់អាចទ្រាំទ្របានដោយរបៀបណា? អ្វី—អ្វី...តើទ្រង់មើលបែបនេះយ៉ាងម៉េចបាន? នៅពេលដែលវាធ្វើឱ្យខ្ញុំជាមនុស្សមានបាបដែលបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ គិតថា តើធ្វើដូចម្ដេច—តើទ្រង់អាចមើលវាបានទេ? ហេតុអ្វីបានជាវាហាក់ដូចជាអ្នកបានផ្ទុះរឿងបើកចំហ។ តើរបិកា និងសារ៉ាតូចរបស់ខ្ញុំត្រូវធំឡើងមកក្រោមឥទ្ធិពលបែបនេះឬទេ? តើកូនស្រីតូចទាំងពីររបស់ខ្ញុំត្រូវជួបជាមួយរឿងនេះឬទេ គឺ—ពិភពលោកដែលពេញនិយម ល្បីដូចសព្វថ្ងៃនេះ តើមនុស្សធ្វើបែបនេះនៅឯណា? ព្រះអើយ តើខ្ញុំអាច...តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន?"

ពិតណាស់ វាគឺជាព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នោះពួកគេនឹងមករកវា។ បើមិនមែនគេអត់ទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វាអាស្រ័យលើព្រះ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើផ្នែករបស់ខ្ញុំ។

181 ខ្ញុំគិតថា "តើទ្រង់អាចទ្រាំបានយ៉ាងណា ព្រះអម្ចាស់? មើលទៅដូចជាទ្រង់បរិសុទ្ធណាស់ដែលទ្រង់គ្រាន់តែលុបរបស់នោះចេញពីផែនដី។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្រឡេកមើលលោកយាយដ៏កំសត់ម្នាក់នោះនៅទីនោះ។ មើលទៅក្មេងស្រីនោះនៅទីនោះ។ ហើយនេះគឺជាស្ត្រីម្នាក់ដែលឈរនៅទីនេះ ប្រហែលជាអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំ។ ហើយប៉ូលីសនោះបានយកដៃរបស់គាត់អោបជុំវិញចង្កេះរបស់នាង លេងម៉ាស៊ីនស្លុត។ ហើយ*មាន*ច្បាប់ ប្រជាជាតិបាត់បង់ទៅហើយ។ *ភាព*ជាម្ដាយបានបាត់បង់ទៅហើយ។ *នេះ*ហើយពួកចំណាស់នេះចាស់ទៅ។ ហើយ*មាន*ក្មេងស្រីម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ ហើយនាងក៏បាត់បង់ទៅ។ សូមក្រឡេកមើលក្មេងប្រុស នៅពេលដែលពួកគេគួរតែនៅក្នុងព្រះវិហារ ឬកន្លែងណាមួយ។"

182 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន? ហើយខ្ញុំនៅទីក្រុងនេះ យំអស់ពីដួងចិត្ត ហើយពួកគេព្រងើយកន្តើយ ហើយដើរដូចពួកគេ..." ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ព្រះអង្គ?"

183 មែនហើយ គំនិតមួយមកថា "បើខ្ញុំមិនបានហៅគេ តើគេមកបានយ៉ាងម៉េចកើត? អស់អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមក។ 'អ្នកមានភ្នែកតែមើលមិនឃើញ មានត្រចៀកក៏មិនអាចស្ដាប់បាន។'"

184 ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ប្រសិនបើប្រធានាធិបតីនឹងមកទីក្រុងជំនួសឱ្យការមកពេលប្រជុំ គ្រប់គ្នានឹងចេញមក។ អូ ប្រាកដណាស់ នោះជាលោកិយ។"

185 បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវគិតថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ម្ដេចក៏ ទ្រង់មិនចចេញទៅ មកបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវ ហើយយកគេទៅជាមួយជំនុំជំរះ? នឹងមិនគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែទៅយកវាទាំងអស់ ហើយទុកវាចោល?"

186 បន្ទាប់មក ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមឃើញអ្វីមួយរំកិលមកពីមុខខ្ញុំ។ វាហាក់ដូចជារំកិលបន្តិចបន្តួចជុំវិញ*បែបនេះ*។ ខ្ញុំបានបន្តមើលវា។ ខ្ញុំបានឃើញពិភពលោកមួយវិលជុំវិញ។ ខ្ញុំបានមើលវា ហើយកន្លែងដែលវាកំពុងបាញ់ថ្នាំ។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅហើយវាគឺជាការបាញ់ នៃឈាម ក្រហមឆ្អៅ ជុំវិញពិភពលោក ដូចជាការវិលជុំវិញដូចជាផ្កាយដុះកន្ទុយ ហើយវាបានវិលជុំវិញ*បែបនេះ*។ ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលរលកនេះ។ ហើយនៅពីលើវា ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងការនិមិត្ត។ ទ្រង់កំពុងមើលចុះក្រោម។ ហើយខ្ញុំបានឃើញខ្លួនឯងឈរនៅលើផែនដីនេះ ធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិន

គួរធ្វើ។ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំធ្វើបាប ព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្លាប់ខ្ញុំ។ "ព្រោះថ្ងៃដែលអ្នកបរិភោគវា ថ្ងៃនោះអ្នកនឹងស្លាប់។" ហើយភាពបរិសុទ្ធ និងយុត្តិធម៌របស់ព្រះទាមទារ ហើយអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានមើលទៅទីនោះ។ ខ្ញុំបន្តជូតភ្នែករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមែន...ខ្ញុំមិនដែលដេកលក់ទេ។ ខ្ញុំ...វាជាការនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំប្រាកដថានេះជានិមិត្ត។"

187 ខ្ញុំបានបន្តមើល ខណៈដែលខ្ញុំឈរនៅខាងក្រោយទ្វារ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញអំពើបាបរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ឡើងលើ។ ហើយរាល់ពេលដែលពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមបុកដល់បល្ល័ង្ក ឈាមរបស់ទ្រង់ធ្វើដូចជាកាងនៅលើឡាន។ វាចាប់វា ហើយខ្ញុំឃើញវាញ័រ ហើយឈាមនឹងហូរចុះមកលើព្រះភក្ត្រទ្រង់។ ហើយខ្ញុំបានឃើញទ្រង់លើកដៃឡើង ហើយមានបន្ទូលថា "ព្រះបិតាអើយ អត់ទោសឱ្យគាត់ផង គាត់មិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វីទេ។"

188 ខ្ញុំឃើញខ្លួនឯងធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត វាអង្រួនទ្រង់ម្តងទៀត រលាក់។ វានឹងមានព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្លាប់ខ្ញុំនៅពេលនោះ ប៉ុន្តែព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់កំពុងចាប់ខ្ញុំ។ វាបានកាន់អំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំបានធ្វើដូច្នេះឬ? ប្រាកដណាស់ វាមិនមែនជាខ្ញុំទេ។" ប៉ុន្តែវាគឺខ្ញុំ។

189 បន្ទាប់មក ខ្ញុំដើរទៅដូច*នេះ* ដូចជាខ្ញុំដើរកាត់បន្ទប់នោះ ហើយខ្ញុំដើរទៅជិតទ្រង់។ ខ្ញុំបានឃើញសៀវភៅមួយដាក់នៅទីនោះ វាមានឈ្មោះខ្ញុំនៅលើនោះ ហើយអក្សរខ្មៅគ្រប់ប្រភេទបានសរសេរពាសពេញវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមទោសដែលទូលបង្គំបានធ្វើការនេះ។ តើអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំបានធ្វើឲ្យទ្រង់ធ្វើដូច្នេះឬ? តើទូលបង្គំបានបង្ហូរឈាមរបស់ទ្រង់នៅជុំវិញពិភពលោកឬ? តើទូលបង្គំ—តើទូលបង្គំបានធ្វើការនេះចំពោះទ្រង់ឬ? ទូលបង្គំសុំទោសដែលទូលបង្គំបានធ្វើវា។" ហើយទ្រង់បានឈោងទៅក្រៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើទ្រង់នឹងអត់ទោសឱ្យទូលបង្គំទេ? ទូលបង្គំអចេតនាទេ។ ទូលបង្គំនឹង...ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំនឹងព្យាយាមធ្វើជាក្មេងប្រុសល្អជាង បើទ្រង់គ្រាន់តែជួយទូលបង្គំ។"

190 ទ្រង់យកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយវាយចំហៀងទ្រង់ យកម្រាមដៃរបស់ទ្រង់ ហើយសរសេរ "លើកលែងទោស" នៅលើសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ បោះវាទៅខាងក្រោយទ្រង់ សមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល។ ខ្ញុំបានមើលវាបន្តិច។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា

"ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអត់ទោសឱ្យអ្នក ប៉ុន្តែអ្នកចង់ថ្កោលទោសនាង។" ឃើញទេ? បាននិយាយថា "អ្នកបានអត់ទោសហើយ ប៉ុន្តែចុះនាងវិញ? អ្នកចង់បំផ្លុះនាង។ អ្នកមិនចង់ឱ្យនាងរស់នៅទេ។"

191 ខ្ញុំគិតថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអត់ទោសអោយទូលបង្គំផង។ ទូលបង្គំមិនចង់គិតបែបនេះទេ។ ទូលបង្គំមិនចង់ធ្វើដូច្នេះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើដូច្នេះទេ។"

192 "អ្នកត្រូវបានលើកលែងទោស។ អ្នកមានអារម្មណ៍មិនអីទេ។ ប៉ុន្តែចុះនាងវិញ? នាងក៏ត្រូវការវាដែរ។ នាងត្រូវការវា។"

193 "មែនហើយ" ខ្ញុំគិត "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ធ្វើដូចម្ដេចទើបដឹងថាទ្រង់បានហៅអ្នកណា ហើយអ្នកណាដែលទ្រង់មិនបានហៅ?" វាជារឿងរបស់ខ្ញុំក្នុងការនិយាយទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នា។

194 ដូច្នេះ ពេលនិមិត្តចាកចេញពីខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ដើរទៅរកនាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកសុខសប្បាយទេ លោកស្រី?" ហើយបុរសពីរនាក់បានទៅបន្ទប់សម្រាក។ ហើយពួកគេ...នាងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ផឹងឆោង អ្នកដឹងទេ សើច។ ដបស្រាវីស្គីដាក់លើតុ ឬស្រាបៀរ វាជាគ្រឿងស្រវឹងដាក់នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលពួកគេផឹក។ ខ្ញុំបានដើរឡើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកសុខសប្បាយឬទេ?"

ហើយនាងបាននិយាយថា "អូ ជំរាបសួរ។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចអង្គុយបានទេ?"

នាងបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំមានក្រុម។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានន័យបែបនោះទេ បងស្រី។"

នាងមើលមកខ្ញុំពេលខ្ញុំហៅនាង "បងស្រី។" នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកចង់បានអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចអង្គុយមួយនាទីបានទេ?"

នាងបាននិយាយថា "តាមសំរួលចុះ។" ហើយខ្ញុំបានអង្គុយចុះ។

ខ្ញុំបានប្រាប់នាងពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកឈ្មោះអ្វី?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាណហាំ។"

នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកជាបុរសនៅទីនេះនៅលើវេទិការនេះឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោកស្រី។"

195 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំរកចង់ចុះមកទីនោះ។" នាងបាននិយាយថា "លោកប្រាណហាំ ខ្ញុំបានធំឡើងក្នុងគ្រួសារគ្រិស្ទាន។" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានកូនស្រីពីរនាក់ដែលជាគ្រិស្ទាន។ ប៉ុន្តែប្រាកដណាស់ រឿងខ្លះបានកើតឡើង" ហើយនាងបានដើរលើផ្លូវខុស ឬចាប់ផ្ដើម។

196 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែបងស្រី ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ឈាមនៅតែនៅជុំវិញអ្នក។ ពិភពលោកនេះត្រូវបានគ្របដណ្ដប់ដោយឈាម។" បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះនឹងសម្លាប់យើងរាល់គ្នា។ ទ្រង់...ពេលដែលឈាមនោះត្រូវបានរំកិលឡើង រកមើលការជំនុំជំរះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បើអ្នកស្លាប់ដោយគ្មានលោហិតនោះ អ្នកទៅហួសកន្លែងនោះ នោះគ្មានអ្វីលោះអ្នកឡើយ។ ថ្ងៃនេះព្រះលោហិតដើរតួជំនួសអ្នក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងស្រី ប្រាកដណាស់ ឈាមនៅតែគ្របដណ្ដប់អ្នក។ ដរាបណាអ្នកមានដង្ហើមក្នុងខ្លួន ឈាមបានគ្របដណ្ដប់អ្នកហើយ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយពេលខ្យល់ចេញពីទីនេះ ព្រលឹងក៏រលត់ទៅ អ្នកនឹងទៅហួសពីលោហិតនោះ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីការជំនុំជំរះឡើយ។ ខណៈពេលដែលអ្នកមានឱកាសសម្រាប់ការលើកលែងទោស..." ហើយខ្ញុំបានចាប់ដៃនាង។

197 នាងយំ បាននិយាយថា "លោកប្រាណហាំ ខ្ញុំកំពុងផឹក។"

198 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិនឈឺចាប់ទេ។ *មានអ្វីមួយផ្សេងទៀត*បានព្រមានខ្ញុំឱ្យមកប្រាប់អ្នក។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់មុនពេលកំណើតពិភពលោកទ្រង់បានត្រាស់ហៅអ្នករួចហើយ បងស្រី។ ហើយអ្នកកំពុងតែធ្វើខុស ហើយអ្នកធ្វើឱ្យវាកាន់តែអាក្រក់។"

199 នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកគិតថាទ្រង់នឹងទទួលខ្ញុំទេ?"

200 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពិតប្រាកដណាស់ ទ្រង់នឹងទទួលអ្នក។"

201 នៅទីនោះយើងលុតជង្គង់ចុះនៅកណ្ដាលតដ្ឋនោះ ហើយមានការប្រជុំអធិស្ឋានបែបបុរាណ។ ប៉ូលីសនោះបានដោះមួករបស់គាត់ ហើយលុតជង្គង់

ម្ខាង។ នៅទីនោះ យើងមានការប្រជុំអធិស្ឋាន នៅកន្លែងនោះ។ ហេតុអ្វី? ព្រះជាអធិបតេយ្យ។

"ការលះបង់ចោលនូវកិច្ចការដែលស្លាប់ទាំងនេះហើយ ចូរយើងបន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។"

202 ចូរផ្លាស់ទៅអាណាចក្រនោះដែលជាកន្លែងទាំងនេះ "ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នោះ*" នោះជាការបញ្ចប់ទាំងអស់។ ហើយសូមទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។

203 មិត្តមានបាបរបស់ខ្ញុំអើយ ប្រសិនបើអ្នកគ្មានព្រះលោហិតនៅថ្ងៃនេះទេ គឺគ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះ គ្មានព្រះគុណទៀយ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងអ្នក។ អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំទទួលបានគ្រប់ពេលវេលា។" ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងទៅកន្លែងដែលគ្មានអ្វីនឹងធ្វើសម្រាប់អ្នកនោះទេ។

ចូរយើងអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលរបស់យើង។

204 តើមាន នឹងមាន ម្នាក់នៅទីនេះ ថ្ងៃនេះចង់និយាយថា "សូមព្រះមេត្តាករុណាខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើខុស"? ប្រហែលជាអ្នកបានចូលរួមព្រះវិហារ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ តើអ្នកនឹងលើកដៃនិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុស ប្រាណហាំ"? សូមព្រះប្រទានពរអ្នកលោក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ ត្រូវហើយ។ កុំ...សូមព្រះប្រទានពរអ្នក នៅខាងក្រោយនោះ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកហើយអ្នក។ នៅក្រោយនោះ បាទព្រះប្រទានពរអ្នក។ លើកដៃអ្នកឡើង។ ត្រូវហើយ។ គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។"

205 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំជាសមាជិកក្រុមជំនុំ បងប្រុស ប្រាណហាំ។ បាទ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើខ្លួនឱ្យបានល្អ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថា ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលទៅ ដូចជាខ្ញុំ មិនអាចធ្វើវាបាន។" អូ អ្នកធ្វើដំណើរដ៏កំសត់ មិត្តភ័ក្តិទន់ខ្សោយ អ្នកពិតជាមិនដែលបានឃើញការនិមិត្តនៅឡើយ។

206 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានស្រែក។ ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដទៃ។ ខ្ញុំបានធ្វើទាំងអស់នេះ។" នោះក៏អាចជាការពិតដែរ។ មិនអីទេ គ្មានអ្វីត្រូវនិយាយប្រឆាំងនោះទេ។

ប៉ុន្តែ មិត្តសម្លាញ់អើយ មិត្តដែលបាត់បង់អើយ ប៉ុន្តែ ដែលនិយាយភាសាដទៃ ឬចាប់ដៃ ឬទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះ ជាការត្រឹមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែ ការស្គាល់ទ្រង់ គឺជាការស្គាល់មនុស្ស។ "ស្គាល់ទ្រង់គឺជាជីវិត។"

207 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់ព្រះគម្ពីរ ច្បាស់ណាស់។" មែនហើយ ដើម្បីស្គាល់ព្រះគម្ពីរ មិនមែនជាជីវិតទេ។ "ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់" សព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន "ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទ" ដែលអ្នកដឹងថាទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យអ្នក។

តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃអ្នក ម្តងទៀត បានទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នកនៅទីនេះ បងប្រុស។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នកនៅក្រោយនោះ យុវជន។ ព្រះប្រទានពរអ្នកនៅទីនេះ បងស្រី។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ផ្លូវត្រឡប់ខាងក្រោយនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។ "ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់គឺជាជីវិត។"

"បងប្រុស ប្រាណហាំ ចងចាំខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនៅទីនេះនៅកន្លែងអង្គុយរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ។"

208 និយាយថា "សូមចូលមកក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយប្រទានឲ្យខ្ញុំនូវសេចក្តីសុខសាន្ត ភាពផ្អែមល្ហែមនោះ។" ទៅព្រះវិហារ លេងភ្លេងតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន រាំឡើងចុះ រត់តាមច្រកផ្លូវ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ បារម្ភ ហើយច្របូកច្របល់ នោះមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ។ អ្នកទៅព្រះវិហារ អង្គុយហើយស្តាប់ការអធិប្បាយតិចតួចអំពីរបៀបដែលស្ពាននឹងត្រូវបានលាបពណ៌ *ឬអ្វីផ្សេងទៀត-ដូចនោះ* មិនដែលឮព្រះបន្ទូលទេ។ ព្រះបន្ទូលនាំមកនូវជីវិត។ វាគឺជាគ្រាប់ពូជ។ តើអ្នកមិនចង់បានសន្តិភាពទេឬ?

209 តើអ្នកបារម្ភពីការស្លាប់ឬ? អ្នកនឹងមានជំងឺគាំងបេះដូងថ្ងៃនេះ តើបារម្ភទេ? ឬអ្នកនឹងរីករាយក្នុងការនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវនេះ"? តើអ្នកស្គាល់ទ្រង់រឺទេ? បើមិនស្គាល់ធ្វើទេ គ្រាន់តែលើកដៃឡើង។ យើងនឹងសុំការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ បាទ បងប្រុស បង ប្អូន ដែរ។

210 មិនអីទេ នៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

ដូចខ្ញុំដែរ ដោយគ្មានការអង្វរ
ប៉ុន្តែឈាមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហូរ (សម្រាប់អ្នកណា?)
សម្រាប់ខ្ញុំ
ព្រោះខ្ញុំសន្យា ខ្ញុំនឹងជឿ
កូនចៀមអើយ កូនចៀមនៃព្រះអើយ ខ្ញុំមក។ ខ្ញុំមកដោយទន់ភ្លន់ មេត្តា។

ដូច...

គ្រាន់តែដើរទៅខាងស្ដាំទ្រង់ ដោយសេចក្ដីជំនឿ។ ជឿថាទ្រង់កំពុងឈរនៅទីនោះក្បែរអ្នក។ ទ្រង់នៅ។

...-ទេ
ដើម្បីចងព្រលឹងខ្ញុំ (ប៉ុន្មានឥឡូវនេះ?) នៃមួយ...(កំហឹងកំហឹង)
ដល់ព្រះអង្គដែលព្រះលោហិតអាចសំអាតកន្លែងនីមួយៗ
កូនចៀម...

211 "ដោយសារជំនឿ ខ្ញុំនឹងដើរទៅកាន់ឈើឆ្កាង នៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំដាក់បន្ទុករបស់ខ្ញុំចុះ។ ខ្ញុំមក។" សូមព្រះប្រទានពរអ្នកនៅទីនោះ។ នោះជាការល្អ។ ប្រងប្រុស ប្រាណហាំ គ្រហឹម*ដូចជាខ្ញុំ*—អេដ។] កុំងើងឆ្ងល់ឥឡូវនេះ។ ដោយភាពកក់ក្ដៅ ផ្អែមល្ហែម ដើរទៅខាងស្ដាំលើឈើឆ្កាង។

212 នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពួកគេបាននាំកូនចៀមមួយ។ ពួកគេបានដឹងថាពួកគេបានធ្វើបាប ពួកគេបានដឹងវាដោយព្រះបញ្ញត្តិ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយព្រោះព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ចិត្តអ្នក។ ពួកគេបានមើលបទបញ្ញត្តិ "អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ឡើយ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*ទេ។" គេយកកូនចៀមមួយ ទៅដាក់ដៃលើកូនចៀម ហើយបូជាចារ្យកាត់បំពង់ក។ មិត្តតូចត្រូវគេកន្ត្រាក់ហូរឈាម ហូរឈាមស្លាប់។ ដៃរបស់វាសុទ្ធតែប្រឡាក់ដោយឈាម។ កូនចៀមបានស្លាប់ជំនួសគាត់ ប៉ុន្តែគាត់បានដើរចេញមកដោយមានបំណងប្រាថ្នាចង់ធ្វើវាម្ដងទៀត។

213 ប៉ុន្តែនៅក្នុងកន្លែងនេះ យើងមកដោយសេចក្ដីជំនឿ តាមរយៈព្រះគុណ។ ព្រះបានហៅយើង។ យើងដាក់ដៃលើក្បាលកូនចៀមនៃព្រះ។ យើងឮញញួរញ័រ

នោះ។ យើងឮសំឡេងនោះ "ខ្ញុំស្រេកទឹក ឱ្យខ្ញុំផឹក។ ឱព្រះបិតាអើយ កុំដាក់ទោសអំពើបាបនេះ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេកំពុងធ្វើអ្វីទេ។" ឃើញទេ? តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ យើងមានអារម្មណ៍ថាការសុគតរបស់ទ្រង់នៅទីនោះជំនួសយើង។ ផ្លូវចុះមកក្នុងចិត្តរបស់យើងបានចុះមក ជាសន្តិភាពដ៏ជ្រៅ នៅពេលដែលសំឡេងមួយនិយាយថា "អ្នកត្រូវបានលើកលែងទោសឥឡូវនេះ។ ទៅហើយកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ។" យ៉ាងណាមិញ ដោយព្រះគុណ យើងដើរចេញដោយមិនមានបំណងប្រាថ្នាដូចគ្នា ប៉ុន្តែជាការប្រាថ្នាមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតឡើយ ឬធ្វើអ្វីខុស។ សន្តិភាពដែលឆ្លងកាត់ការយល់ដឹងទាំងអស់បានចូលក្នុងបេះដូងរបស់យើង។

សូមឲ្យអ្នកទទួលបានវាឥឡូវនេះ ខណៈដែលយើងអធិស្ឋាន អ្នករាល់គ្នារួមគ្នា។

214 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ពួកគេកំពុងមកដោយសេចក្ដីជំនឿ តាមរយៈព្រះគុណ។ មានដៃប្រហែលដប់នាក់បានលើកឡើង។ វាជាផលផ្លែនៃសារ។ ពួកគេមករកទ្រង់។ ពួកគេជឿ។ ខ្ញុំជឿលើពួកគេផងដែរ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំជឿថា ជាការពិត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ។ ហើយដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ពួកគេនឹងឡើងមកលើជណ្ដើររបស់យ៉ាកុបឥឡូវនេះ រហូតដល់ជើងឈើឆ្កាង នៅទីនោះបានដាក់អំពើបាបទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ វាច្រើនពេកសម្រាប់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំមិនអាចទ្រាំបានទៀតទេ។ ហើយតើទ្រង់នឹងដកបន្ទុកនៃអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំចេញ ហើយដកសេចក្ដីប្រាថ្នាចេញពីចិត្តទូលបង្គំដើម្បីធ្វើដូច្នេះឬទេ? ហើយសូមឲ្យទូលបង្គំ ទទួលទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន របស់ទូលបង្គំនៅថ្ងៃនេះ ដោយសេចក្ដីជំនឿ។ ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ ខ្ញុំនឹងតាមទ្រង់គ្រប់ម៉ាយល៍នៃផ្លូវ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរ។ ខ្ញុំមើលឃើញថាវាមានន័យយ៉ាងណា 'បន្តទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍' មិនចូលរួមក្នុងព្រះវិហារ ហើយឫសនៃសេចក្ដីស្លាប់ធ្វើការដូចជាការជ្រមុជទឹកជាដើម។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បន្ត រហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចមានទៀតទេ ហើយព្រះគ្រីស្ទអាចរស់នៅក្នុងខ្ញុំ។"

215 ឱព្រះយេស៊ូវ សូមប្រទានការនេះដល់ព្រលឹងនីមួយៗ នៅព្រឹកនេះ។ អ្នកណាដែលលើកដៃនឹងទទួលជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារទ្រង់បានសន្យា។ ពួកគេបានធ្វើការទទួលយកជាសាធារណៈ។ ពួកគេលើកដៃឡើង។ ពួកគេបាន

បំបែកច្បាប់ទំនាញទាំងអស់។ ពួកគេបានធ្វើឱ្យវិទ្យាសាស្រ្តមានអារម្មណ៍ខ្មាស់ខ្លួនឯង ព្រោះវិទ្យាសាស្រ្តនិយាយថា "ដៃរបស់អ្នកត្រូវធ្លាក់ចុះ។" អ្វីក៏ដោយដែលអាចបញ្ជាក់បានក្នុងវិទ្យាសាស្រ្ត វាត្រូវតែនៅជាប់នឹងផែនដី ព្រោះទំនាញសង្កត់វាចុះ។ ប៉ុន្តែមានវិញ្ញាណមួយនៅក្នុងពួកគេដែលធ្វើការសម្រេចចិត្ត ហើយពួកគេបានប្រឆាំងនឹងច្បាប់ទំនាញ ហើយលើកដៃឡើង។ ទ្រង់បានទតឃើញវា ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់ដាក់ឈ្មោះពួកគេនៅលើសៀវភៅ។ "លើកលែងទោស។" សៀវភៅចាស់បានបោះទៅក្រោយនៅសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល ហើយមិនដែលត្រូវបានចងចាំទៀតទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឆ្ពោះទៅមុខនៅថ្ងៃនេះ ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទានដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ ហើយប្រហែលជាមានមនុស្សជាច្រើនដែលមិនបានលើកដៃ សូមប្រទានដល់គេផងដែរ។

216 សូមឲ្យពួកបរិសុទ្ធដើរទៅជិតបន្ថិច ព្រះអម្ចាស់ ត្បិតយើងបានចូលទៅជិតផ្ទះមួយថ្ងៃលើសជាងយើងកាលពីម្សិលមិញ។ សូមទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នាឱព្រះអម្ចាស់ ត្បិតយើងទូលសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ និងសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយ 1 KHM57-0908M

(Hebrews, Chapter Five and Six [1])

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 8 កញ្ញា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG